

Første næstformand (Birte Weiss):

Fru Kirsten Jacobsen, og jeg tror, at vi nu må nærme os debattens afslutning, så vi kan gå til afstemning.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg synes sandelig, at studiekredse er nyttige. Det synes jeg, og det var ikke nedsættende ment.

Men hvis studiekredse skal gøre nytte, skal de medføre resultater, og hermed det konkrete spørgsmål: Hvornår kommer der resultater på bordet? Hvornår kan vi forvente at se disse studiekredse aflevere et konstruktivt, færdigt arbejde, således at vi kan få noget gjort ved ventelisterne?

(Kort bemærkning).

Annie Lunde Hansen (CD):

Jeg var ikke tilfreds med ministerens svar. Det er ikke et spørgsmål om at nedsætte 117 udvalg. Nu er det et spørgsmål om at tage fat, hvor nælderne brænder, og det er at få uddannet det personale, der skal til, så de ulykkelige mennesker, der går og venter, kan blive behandlet. Det bliver de ikke nu.

Og jeg vil her fra talerstolen sige, at jeg synes ikke, at den ordning, Århus Amt har lavet, hvor man flytter patienter til Bispebjerg Hospital i København, er tilfredsstillende. Der må kunne laves mange høreapparater for det, transporten af flere hundrede mennesker til København, koster.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Dansk Folkeparti er glad for erkendelsen om, at ministeren ser, at der er noget galt. Igen: Hvad vil man gøre? Det har vi ikke hørt endnu. Der gøres ikke nok. Der er taget fat på problemerne mange steder, men det var da rart med en udmelding her fra talerstolen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget forkastedes, idet 49 (V, KF, DF, FP og KRF) stemte for, 57 (S, SF, RV, og EL) imod; 6 (CD) stemte hverken for eller imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Anden behandling af lovforslag nr. L 59: Forslag til lov om ændring af udlændinge-loven, straffeloven og ægteskabsloven. (Tidsubegrænset opholdstilladelse, asyl, familiesammenføring og udvisning m.v.).

Af indenrigsministeren (Thorikild Simonsen). (Fremsat 16/4 98. Første behandling 30/4 98. Betænkning 23/6 98).

Der var stillet 30 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Sammen med denne sag foretoges:

14) Anden behandling af lovforslag nr. L 60: Forslag til lov om integration af udlændinge i Danmark (integrationslov).

Af indenrigsministeren (Thorikild Simonsen). (Fremsat 16/4 98. Første behandling 30/4 98. Betænkning 23/6 98).

Der var stillet 18 ændringsforslag i betænkningen. Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagene og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg skal ganske kort gennemgå, hvordan Venstre vil stemme til ændringsforslagene til L 59 og L 60.

Der er stillet en række ændringsforslag af Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten, og jeg kan meddele, at Venstre stemmer imod de ændringsforslag.

Der er stillet et forslag af Kristeligt Folkeparti, som vi har været noget i tvivl om. Det går ud på, at man kan få permanent opholdstilladelse 5 år efter, at man er kommet til Danmark. Men tidspunktet beregnes fra det tidspunkt, man indgiver ansøgning om opholdstilladelsen. Det vil sige, at der ikke er meget skærpelse i det forslag, og i nogle sager er der måske i virkeligheden tale om det modsatte. Vi har indtaget det standpunkt, at vi vil undlade at stemme til Kristeligt Folkepartis forslag, men hvis Kristeligt Folkeparti vil formulere det anderledes, så der bliver en minimumsgrænse, sådan at alle i

hvert fald skal have haft opholdstilladelse i 3 år, vil vi meget overveje at stemme for det.

Om regeringens ændringsforslag kan jeg sige samlet, at vi stemmer for regeringens ændringsforslag. Det er stort set indrømmelser, vi har fået under forhandlinger hos indenrigsministeren. Vi er godt tilfredse med, at vores gamle forslag om, at det at være asylsøger ikke i sig selv skal give opholdsgrundlag, hvis man bliver familiesammenført, nu bliver stadfæstet i loven.

Vi er også glade for, at ægteskabsforbudet går ud. Det må være en grundlæggende rettilighed, at enhver kan gifte sig – det bør et liberalt parti ikke dæmme op for – men det skal ikke være sådan, at man kan gifte sig til en opholdstilladelse. Det er antallet af opholdstilladelser, vi fokuserer på, så vi er godt tilfredse med, at ministeren har ændret dette forslag.

Så har ministeren indført et opholdsgrundlag, der hedder, at man efter 1 år måske kan få opholdstilladelse, selv om man oprindeligt har fået afslag, fordi man ikke kan hjemsendes, forudsat man ikke selv har modvirket det.

Jeg har jo undervejs måttet indrømme, at det er en skærpelse af den praksis, som ministeriet har indført, og da vi nu yderligere har fået den grænse forlænget til 1½ år under forhandlingerne, kan vi også medvirke til dette ændringsforslag.

Der har allerede i det oprindelige fremsatte lovforslag været skærpelser af udvisningsreglerne. De er blevet skærpet undervejs et par gange, og vi kan naturligvis stemme for det, fordi vi er af den opfattelse, at skrappe udvisningsregler for kriminelle udlændinge gavner den folkelige forståelse.

Endelig bliver der ens regler med hensyn til gebyr for pas for danskere og udlændinge, og det er vi godt tilfredse med.

Det var ændringsforslagene i L 59.

I L 60 har vi fået omformuleret reglerne om kvoterne til kommunerne, sådan at det nu understreges, at kommunerne selv skal forsøge at finde en ordning. Det er vi godt tilfredse med, og vi har tillid til, at kommunerne selv kan finde en ordning.

Vi er også meget tilfredse med, at vi har fået en revisionsbestemmelse ind. Det er jo et helt nyt lovområde, og det vil være nyttigt at se på det om nogle år.

Sammen med Det Konservative Folkeparti har vi så vores egne forslag. Vi har jo i nogle år anført, at de facto-reglen skulle ændres, og i hvert fald at retskravet skulle ophæves. Vi

synes selv, at vi nu har fundet en rigtig formulering, som siger, at Danmark altså står ved internationale konventioner ud over flygtningekonventionen, men at der derudover ikke skal være et retskrav på opholdstilladelse som de facto-flygtning i Danmark.

Vi har jo det grundlæggende synspunkt, at flygtninge ikke skal blive til indvandrere. Vi mener, at reglerne for opholdstilladelse bør skærpes, sådan at man først kan få permanent opholdstilladelse 7 år efter den første opholdstilladelse. Det vil vil stille som ændringsforslag igen.

Og så er der jo et mærkværdigt ændringsforslag, kan man sige, idet det jo er mærkværdigt, at Venstre og De Konservative står som forslagsstillere til et krav om, at indvandrere selv skal finde passende bolig. For historieskrivningens skyld vil jeg kort minde om, hvordan den regel er kommet ind i betænkningen, og hvorfor det kun er Venstre og Det Konservative Folkeparti, der står som forslagsstillere.

Det er jo, som det har været omtalt i dagspressen, et forslag, som vi var blevet enige med indenrigsministeren og de socialdemokratiske forhandlere og den radikale forhandler, hr. Henrik Svane, om. Efter at vi var blevet enige om det, blev det fremsendt til Retsudvalget, officielt undergivet loven om offentlighed, og efter at det var fremsendt til Retsudvalget, var vi igen til møde i Indenrigsministeriet med Socialdemokraterne og hr. Henrik Svane. Nu handlede forhandlingerne om nogle andre spørgsmål, nemlig de øvrige ændringsforslag. Det med boligen var altså allerede på plads, og der var ikke nogen, der anfægtede det forslag på det tidspunkt.

Stor var selvfølgelig vores overraskelse, da vi opdagede, at den radikale ordfører løb fra sine løfter og ikke blot løb fra sine løfter, men gemte sig bag skærterne af sin gruppeformand. Jeg vil godt sige, at det, at man løber fra sine løfter, jo er i strid med de sædvanlige spilleregler her i Folketinget, og det, at man forsøger at skyde skylden på sin minister, det er uværdigt for Folketinget.

Jeg var altså til stede og har hørt, hvad der er foregået, og ingen skal komme og beskyldte hverken indenrigsministeren eller mig for, at vi har forhandlet uden om hr. Henrik Svane. Det er ganske enkelt usandt, og det bør altså siges heroppefra.

Hr. Henrik Svane burde have været et mandfolk og stået frem og sagt, han havde kvæjet sig.

Så er det nemlig meget svært at skælde ud, hvis man indrømmer, man har kvæjet sig. Og jeg vil godt sige til hr. Henrik Svane, at det, han har gjort, ganske enkelt er for ringe. Alle spillereglene er overtrådt.

Naturligvis har dette hændelsesforløb udstillet svagheden i denne regering. Regeringens leder, statsministeren, er ikke leder mere, for regeringen ledes hverken i Statsministeriet eller i ministerkontorerne hos de radikale ministre. Den radikale folketingsgruppe lever sit eget liv og er den egentlige regering.

Jeg tror, hr. Estrup er stolt af det, men det er ikke til gavn for Danmark. Og det er ikke til gavn for de mange flygtninge, at hr. Henrik Svane og De Radikale nu er skyld i, at usikkerheden for de mange flygtninge er blevet forøget. Hr. Svane og den radikale gruppeformand har taget flygtningene som gidsler i en taktisk manøvre. I Venstre siger vi velbekomme.

Vi har naturligvis i Venstre bemærket, at statsministeren har brugt gårsdagens pressemøde til nærmest at trygle V og K om at stemme for disse to love, der er til anden behandling i dag. Jeg vil godt sige til statsministeren, som både i dag og i det hele taget har været meget usynlig i denne sag, at jeg synes, det havde været mere passende, om landets statsminister i stedet for at ligge på knæ for oppositionen havde holdt orden i egne rækker. Men jeg kan godt forstå statsministerens opgivende holdning over for regeringens muligheder for at holde skik på den radikale folketingsgruppe.

Det er, hvad der kommer ud af at indføre særlove for De Radikale. Ud over at give De Radikale en fordel, som vælgerne slet ikke har peget på, har statsministeren ved at godkende den radikale særlov fået indbygget en permanent risiko i sin egen regering. For det er jo sådan efter den radikale særlov, at de radikale ministre ikke sidder i den radikale folketingsgruppe med stemmeret. Det er folketingsgruppen uden ministrene, der bestemmer.

Nu har den radikale folketingsgruppe benyttet lejligheden til en magtdemonstration over for statsministeren. I Venstre er vi naturligvis ikke blinde for, at dette felttog anført af hr. Svane og hr. Estrup først og fremmest har haft det formål at udstille regeringens splittelse og har haft det formål at ydmyge regeringschefen, statsministeren.

Vi må sige i Venstre, at den manøvre bestemt er lykkedes. Det kunne vi i Venstre ikke have

gjort bedre over for regeringen. Derfor til lykke til hr. Svane og hr. Estrup.

Første næstformand (Birte Weiss):

Der er et par korte bemærkninger. Hr. Jann Sjørnsen, hr. Søren Søndergaard og fru Pia Kjærsgaard.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Fru Birthe Rønn Hornbech fra Venstre har stillet et spørgsmål vedrørende Kristeligt Folkepartis ændringsforslag til L 59 om en ny 5-års-grænse for, hvornår flygtninge kan opnå tidsubegrænset opholdstilladelse her i Danmark, nemlig hvorvidt er vi villige til at ændre det forslag i en retning, som måtte bekomme fru Birthe Rønn Hornbech og Venstre vel.

Jeg vil sige, at vi ikke har nogen intentioner om at ændre på vores forslag, men vi vil godt gøre opmærksom på, at vi med det nye forslag vælger at tage udgangspunkt i, at 5-års-reglen kommer til at gælde fra det tidspunkt, hvor flygtninge har søgt om asyl i Danmark – og det er det nye ved forslaget – og at flygtninge, før de kan få tidsubegrænset opholdstilladelse i Danmark, skal have gennemført introduktionsprogrammet, som jeg tillægger stor betydning.

Så blot dette til oplysning for fru Birthe Rønn Hornbech og for det videre arbejde.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Det er måske lidt forbløffende, at den socialdemokratiske ordfører overhovedet ikke har nogen argumenter for den række af ændringsforslag, som Socialdemokratiet har været med til at stille her til andenbehandlingen. Jeg troede, man brugte andenbehandlingen til at diskutere de ændringsforslag, der var stillet, men jeg forstår, at der simpelt hen ikke findes argumenter for det, som regeringen har fremlagt.

Så vil jeg spørge ordføreren fra partiet Venstre, som går herop, men ikke rigtig argumenterer for det forslag, som omhandler spørgsmålet om en passende bolig. Nu er der for det første det spørgsmål: Hvad er en passende bolig? Det er der ikke rigtig noget svar på, så det kunne vi måske starte med at få et svar på fra fru Birthe Rønn Hornbech.

Men jeg vil også vide, om det er korrekt forstået, at man har den opfattelse i Venstre, at hvis et forældrepar kommer til Danmark uden deres mindreårige barn, så kan man, hvis Ven-

stres og De Konservatives forslag bliver vedtaget, forhindre et mindreårigt barn i familiesammenføring med sine forældre i Danmark, fordi forældrenes bolig ikke er passende. Er det korrekt forstået, at det står der faktisk i det lovforslag?

Jeg kunne også godt tænke mig, nu når vi er i gang med historiedebatten, at få afklaret, om det også var den enighed, man havde med regeringen. Var det forståelsen af det forslag? Støtter regeringen, minus De Radikale åbenbart, også et sådant forslag? Det kunne jeg godt tænke mig at få et svar på.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Der var jo en ordentlig omgang opsparet aggression i fru Birthe Rønn Hornbechs ordførtale. Hele forløbet var forkert. De Konservative og Venstre er blevet godt snydt på en detalje i danmarkshistoriens første integrationslov fra regeringen, den, som den tidligere indenrigsminister, fru Birte Weiss, først fremlagde, og som blev overtaget af den nuværende indenrigsminister, hr. Thorkild Simonsen. Statsministeren er svag og ligger på knæ for oppositionen. Regeringen er splittet, og det er Det Radikale Venstre, der styrer det hele.

Så er mit spørgsmål til fru Birthe Rønn Hornbech: Vil fru Birthe Rønn Hornbech og måske også hr. Bendt Bendtsen efter den her svada give dispensation for, at vi nu kan få denne lov færdig?

Vil fru Birthe Rønn Hornbech, Venstre, og hr. Bendt Bendtsen, De Konservative, i morgen efter en dispensation, efter at der har været alt det her bøv! – og det er det værste makværk, og det er helt håbløst – mon så ende med at stemme for? Det er ligesom min fornemmelse, men det ville være rart at blive afvist.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg erkender, det var en meget grundig gennemgang, Venstres ordfører kom med af Venstres stilling til ændringsforslagene, og det har jeg ikke nogen indvendinger imod.

Jeg vil kun sige, at jeg personlig altid har haft den opfattelse, at når man i betænkningen har givet udtryk for, hvorledes man stemmer til ændringsforslagene og i øvrigt har gjort det gennem lange politiske drøftelser, så finder jeg i og for sig ingen grund til at bruge Folketingets

tid til at gentage det, man har sagt mange gange.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Nu ved jeg ikke, om det sidste var en krigserklæring fra fru Dorte Bennedsen til mig for sådan at have et figenblad for at stemme imod regeringens eget forslag. Det gik jeg jo netop ikke ind på, for jeg kender jo de politiske vilkår, og jeg ved jo godt, at Socialdemokraterne er nødt til at stemme imod deres eget forslag. Det har jeg ikke engang peget fingre ad.

Men det var sådan lidt sjovt, for var det en bebrejdelse, at jeg brugte en tiendedel af min taletid til at gennemgå ændringsforslagene? Det har jeg da hørt at fru Dorte Bennedsen har gjort tidligere, så det er jeg vist i min gode ret til. Men det var måske slet ikke det, der var meningen.

Fru Pia Kjærsgaard spørger, hvad Venstre vil stemme på fredag. Det er sådan set utroligt at spørge om det. Det står i betænkningen, at vi vil redegøre i morgen, og det er også sagt til alle, der har spurgt. Nu gennemgår vi altså ca. 30 afstemninger i dag, og så ser vi på, hvordan forslaget så ser ud. Så overvejer vi sagen, og jeg vil komme med en indstilling til Venstres folketingsgruppe til gruppemødet i morgen, og så skal jeg nok i morgen begrunde det standpunkt, Venstre vil indtage, her fra Folketingets talerstol. Det var svar til fru Pia Kjærsgaard.

Hr. Søren Søndergaard er jo en mand fra det virkelige liv, men at forestille sig, at to mennesker skulle flygte fra deres barn uden at få det med, er nok en ret usædvanlig situation. Med hensyn til hvordan en sådan bestemmelse skal administreres, har jeg altså også dér begået tyveri, idet jeg har stjålet ministerens bemærkninger, så administrationen af det kan man se dér.

Der skal ikke være nogen tvivl om hovedsigtet. Hovedsigtet er at begrænse familiesammenføringerne, hvis folk ikke vil klare sig selv.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Man kan forstå ud fra fru Birthe Rønn Hornbechs fremlæggelse her, at specielt forslaget om en passende bolig har været sådan en luns, som Venstre og De Konservative skulle have for at stemme for loven. Derfor er jeg lidt nysgerrig efter at høre, hvilke andre af ændringsforslagene, som kommer fra regeringen, fru Birthe

Rønn Hornbech oplever som prisen for et forlig med Venstre og De Konservative.

Jeg kunne da også godt tænke mig at høre den socialdemokratiske ordførers syn på det. En pris for et forlig, som har vist sig ikke at holde! Det er da meget interessant for befolkningen at vide, hvor meget af det der er født ud af det socialdemokratiske hjerte, og hvor meget af det der er en pris, man er villig til at betale for noget, man så muligvis ikke får.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg og andre kan også læse indenad, og vi kan også høre, hvad der bliver sagt i medierne om denne sag, og vi har hørt på det næsten til bevidstløshed, at Venstre og De Konservative vil redegøre i morgen. Men må jeg godt høre: Har Venstre på nuværende tidspunkt allerede taget stilling til, at der skal gives dispensation? For det går jeg ud fra at man har taget stilling til, og så ligger svaret jo sådan set næsten i kortene.

Jeg må sige, at Dansk Folkeparti går imod en dispensation, og at vi vil naturligvis have en afstemning om det i morgen. Det er ganske, ganske ganske uforsvarligt, det der foregår.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Det er til fru Birthe Rønn Hornbech, der var meget glad for disse nye ændringsforslag, der var kommet ind, og sagde, at det var Venstres fortjeneste.

Bl.a. hæftede jeg mig ved, at ordet »søge« indgik i fruens argumenter for, at nu blev det bedre. Så vil jeg da gerne sige, at »søge« indgår bl.a. i aftalen om boligplaceringen mellem de enkelte amter og Københavns og Frederiksberg Kommuner. Der skal man aftale en amtskvote, og man skal »søge« at få den gennemført, og man skal meddele tilbage til Udlændingestyrelsen.

Så vil jeg gerne høre: Hvilke sanktionsmuligheder er der over for de kommuner og amter, der ikke vil gå ind på denne aftale? Det må fru Birthe Rønn Hornbech have gennemtænkt.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jamen jeg har jo sikkert misforstået det hele, for jeg troede jo, at andenbehandlingen var det tidspunkt, hvor vi mødtes og diskuterede de ændringsforslag, der var stillet. Naivt havde jeg

den opfattelse, og derfor troede jeg selvfølgelig, at man skulle diskutere det forslag, som SF og Enhedslisten har stillet i betænkningen, og som betyder, at hvis man har et dansk barn, der har en dansk far og en udenlandsk mor, kan man ikke længere smide den udenlandske mor ud af landet, hvis den danske far dør.

Det har f.eks. CD og Kristeligt Folkeparti tilsluttet sig – det synes jeg er strålende – men Socialdemokratiet og Venstre har ikke sagt, hvad de synes om det forslag, heller ikke i betænkningen.

Jeg synes, at vi skal bruge anden behandling til den slags ting og diskutere de forslag, der er lagt frem, og jeg vil godt hjælpe Venstre lidt ved at spørge en gang mere: Hvad menes der med boligkravet? Og hvad menes der med den formulering, der står i betækningsbidraget fra Venstre, nemlig: »Indrejser et mindreårigt barn efterfølgende, vil der, såfremt væsentlige hensyn taler derfor, kunne stilles krav om godtgørelse af råden over en passende bolig som betingelse for meddelelse af indrejsetilladelse til barnet.«? Jeg spørger bare: Hvad betyder det?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jamen jeg kan kun til hr. Søren Søndergaard henvise til bemærkningerne.

Nu har hr. Søren Søndergaard beskæftiget sig med udlændingepolitik i årevis, og det, vi altid har ønsket, er at få strammet en lang række regler, fordi der skal gives færre opholdstilladelser. Men vi ved jo godt, at der er elastik i bestemmelserne. Det mener vi også er nødvendigt for at forudse helt urimelige tilfælde. Vi ved også, at praksis er skredet, det har udvalgsarbejdet vist, og derfor er det nødvendigt at stramme op på nogle af reglerne. På den anden side skal det altså heller ikke være sådan, at man kan benytte familiesammenføring til at få en anden ret end den, der fremgår af loven.

Jeg tror såmænd, at hr. Søren Søndergaard og jeg kan have helt tillid til, at en sådan sag vil blive afgjort efter det, der står, nemlig om der er væsentlige hensyn. Det har man kunnet fortolke i årevis. Nogle gange synes vi, at man fortolker det lidt for blidt, men der må naturligvis være sådan en bestemmelse. Det er der intet nyt i, det er hele udlændingeloven fuld af, og det er jo det, der gør det så vanskeligt.

Så har fru Pia Kjærsgaard læst dagspressen og lyttet til radio og tv til bevidstløshed og er nu meget spændt på, hvad Venstre vil stemme.

Jeg vil godt lige for det første gøre opmærksom på, at det står i betænkningen, at vi vil gøre rede for dette ved tredjebehandlingen. For det andet må jeg til fru Pia Kjærsgaards bevidstløshed sige, at der bliver tredjebehandling, hvis vi giver dispensation på præcis den samme dag, som det har været bestemt hele tiden, og som det er fremgået af den midlertidige ugeplan, så der er altså ikke nogen af os, der har forhindret, at sagen kommer på dagsordenen, og vi tager stilling til, om den skal behandles på dagsordenen i morgen.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Jeg har på mange områder haft meget stor respekt for partiet Venstre, fordi det i modsætning til så mange andre partier herinde er et parti, der går efter holdninger, efter grundlæggende synspunkter.

Nu forstår jeg, at det, der driver partiet Venstre i udlændingedebatten, først og fremmest er, at vi skal have færre opholdstilladelser, og efter det justerer man så sine holdninger. Det er alene antallet, der afgør Venstres principper.

Humanisme og alt det her pladder er åbenbart underlagt holdningen »færre opholdstilladelser«. Det kommer meget bag på mig, at et parti, der i den grad ellers står for holdninger, vil være det bekendt.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Dansk Folkeparti fik ikke noget svar på, hvilke sanktionsmuligheder Venstre ønskede lagt ind i loven med hensyn til, om søgen efter boliger og fordelingsplanen kan holdes i forhold til de amter og kommuner, der ikke i deres søgen kan finde nogen løsning på problemet. Jeg vil gerne have et svar heroppefra: Hvilke sanktionsmuligheder ønsker Venstre indsat i loven? Og går Venstre stadig væk ind for det højt besungne kommunale selvstyre også i denne sag?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg er glad for fru Birthe Rønn Hornbechs klare svar. Efter Venstres opfattelse skal det fremover være muligt at forhindre, at to voksne, som har lovligt ophold i Danmark, kan få deres mindreårige barn til Danmark, hvis de ikke har en passende bolig. Det skal være muligt. Og jeg forstod også, at det er regeringens forhandlere

fuldstændig enige med Venstre i, sådan fortolkede jeg det.

Det er godt med nogle klare svar. Så kan folk, der lytter til det og ser på det her jo også forholde sig til det og afgøre, om de synes, det er en god idé.

Kunne vi så ikke få et lige så klart svar på spørgsmålet om, hvorfor Venstre ikke nu meddeler, at man jo i sidste ende sørger for, at den her lov går igennem? Det kunne Venstre lige så godt gøre i stedet for alt det her pjat. Det er jo sandheden.

Vi ved jo godt, at Venstre vil sørge for, at denne her lov går igennem. Og det vil Venstre selvfølgelig gøre, fordi så mange af de krav, som Venstre har stillet, er blevet opfyldt i den her lov. Denne her lov er så helt igennem fjendsk over for flygtninge og indvandrere, at det er virkelig guf for Venstre, og derfor vil Venstre sørge for, at loven går igennem. Hvorfor ikke give et klart svar? Alle kan sidde og ryste på hovedet, men man ved det jo godt. Det sker i morgen, eller det sker om nogle dage, men det sker.

Første næstformand (Birte Weiss):

Fru Birthe Rønn Hornbech, og vi går derefter tilbage til ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

De, der mener Danmark skal være et indvandrerland, er selvfølgelig utilfredse med Venstres synspunkt. Vi ønsker ikke, Danmark skal være et indvandrerland, og derfor ønsker vi færre opholdstilladelser til indvandrere, derfor ønsker vi betingelser stillet, samtidig med at vi har fremhævet i årevis og i betænkninger – og jeg gør det igen – at vi skal styrke den humanitære profil, for det er flygtningene, det drejer sig om.

Alt det med humanisme, vil jeg godt sige, er for mig et skældsord. Det er for mig antikrist, men det er en teologisk diskussion, som vi tager en anden dag.

Jeg kan ikke forstå, at også hr. Søren Søndergaard har så lidt tålmodighed. Hvorfor er det så afgørende at vide i dag, hvad vi vil stemme? Det afgørende er, at man tænker tingene igen og vejer argumenterne over for hinanden, og så kommer konklusionen til sidst.

Med hensyn til spørgsmålet om kommunerne er det noget, vi har diskuteret længe og inderligt med ministeren. Vi er ikke vilde med, hvis

man skal tvinge kommunerne til noget – det er vi faktisk imod – men dels har vi fået ændret lovens formulering, så det klart fremtræder, at vi forudsætter, at kommunerne kan finde ud af det, dels har vi i vores meget, meget, meget store kommunalpolitiske bagland i Venstre foretaget sonderinger, haft samtaler og fået gode råd undervejs til at afdække området.

Det siges, at vi har stillet 300 spørgsmål i Venstre for at få afdækket konsekvenserne af denne lov. Og jeg er nået til den faste overbevisning, at måske med undtagelse af et par få kommuner vil kommunerne finde ud af det. Det er min overbevisning. Hvis denne lov på den ene eller den anden måde bliver stemt igennem inden den ikrafttrædelsesdato, der er fastsat, så kan kommunerne også løfte arven.

Bendt Bendtsen (KF):

I Det Konservative Folkeparti har vi det skidt med folk, som vi ikke kan stole på, og i Det Konservative Folkeparti har vi det utrolig skidt med Det Radikale Venstre i øjeblikket.

Forløbet i de her forhandlinger har jo været en farce, man kunne nærmest sige en sæbeopera. Vi har været igennem meget lange og hårde forhandlinger for at få indflydelse på det resultat, der skulle ligge her, og på de ændringsforslag, der ligger her. Vi har troet på, at et ord var et ord, og en mand var en mand, og en aftale var en aftale. Det troede vi på lige indtil torsdag i sidste uge, så løb Det Radikale Venstre fra en aftale.

Man har udstillet regeringen og vist, at det er fra det radikale gruppeværelse, at dansk udlændingepolitik føres. Man har udstillet, at statsministeren overhovedet ikke har styr på denne sag. Så kan man diskutere, hvor aben sidder, og hvor aben ligger. Mens Venstre og De Konservative har forhandlet med indenrigsministeren, har den radikale udlændingeordfører siddet med ved bordet. Så kan man diskutere, om der er to ting, der er gået skævt: Har manden snorksovet, eller er udlændingeordføreren ubegavet? Jeg tror ikke på det sidste.

Der er i hvert fald noget i det her, som er overtrådt, nemlig det, der er så basalt i dansk politik, at man kan indgå nogle aftaler, og så bliver aftalerne holdt, og det er derfor, vi står i en situation i dag, hvor vi venter til tredjebehandlingen med at afgive forklaring om, hvordan der skal stemmes på det her område.

Med hensyn til de stillede ændringsforslag, kan vi sige, at V og K's ændringsforslag om

syvårsgrænsen er forslag, der er stillet, fordi der er en afstand mellem konservativ udlændingepolitik og det, der er regeringens udlændingepolitik. Vi ønsker ikke at gøre flygtninge til indvandrere og derfor syvårsgrænsen.

Så er der de facto-begrebet, hvor vi altså ønsker en opstramning på det her område, så der bliver en mere snæver adgang til, at folk får opholdstilladelse.

Så er der boligforslaget, som sådan set har været årsag til hele problemstillingen, som man har berørt lidt her fra talerstolen i dag. Vi er blevet spurgt, om det ikke var en lille luns eller et lille forslag til os, men vi ønsker at se både lovforslag nr. L 59 og L 60 i en større sammenhæng, for når der nu sker en ændring i udlændingeloven, så betyder det også noget for integrationsloven.

Vi mener faktisk, at det antal sociale lejligheder, som en kommune én gang har til rådighed, i højere grad skal gå til flygtninge. Vi har været igennem meget hårde forhandlinger på det her område for at sikre, at kommunerne får mulighed for at løfte den her store, nye opgave. Vi har fået ministerens ord på, at det er en ny kommunal opgave, og at regeringen betaler regningen. Det er regeringen, der bestiller musikken, og vi har under det her forløb fået at vide, at dér er man nu også villige til at betale musikken i den sidste ende. Vi har fået en hel del svar, som nu er optrykt i betænkningen, som indikerer dette.

Det her boligforslag betyder selvfølgelig noget for os, for vi mener, at det er rimeligt, at indvandrere – og jeg sagde indvandrere og ikke flygtninge – i højere grad skal kunne forsørge sig selv og sine, og de skal også selv kunne finde en passende bolig. Jeg hørte, at hr. Søren Søndergaard her fra talerstolen kom med en dybt rørende forklaring. Jamen der er jo forskel på flygtninge og indvandrere, og der er vel ingen forældre, der rejser fra deres barn, hvis det er det, man mener.

Der er lavet undersøgelser her i kongeriget, der viser, at det er et af de steder i hele Europa, hvor der er størst demokratiforståelse, men det er også det sted, hvor den almindelige borger har mindst forståelse over for udlændinge. Så kan man stille sig selv spørgsmålet: Hvad er årsagen til det? Det kunne måske være, at der er for mange danskere, der mener, at det bliver en offentlig opgave, når indvandrere skal forsøges for at klare sig og sine. Det er derfor, vi bl.a. stiller de krav her, for vi mener, at det er rime-

ligt, at hvis man ønsker sin familie hertil – som indvandrere, ikke som flygtninge – må man selv finde en passende bolig.

Man kan komme med mange rørende historier på det område, men det er jo ikke flygtninge, der er tale om på det her område.

Jeg skal også sige, at til de forslag, der nu ligger, stemmer Det Konservative Folkeparti imod venstrefløjens forslag. Vi stemmer for det af regeringen fremsatte forslag på det her område, som har været genstand for en større forhandling. Hr. Søren Søndergaard har prøvet at stege regeringen lidt, og vi har også hørt fru Pernille Frahm stege regeringen lidt ved at spørge: Er det ikke borgerlig politik, der ligger i mange af de ændringsforslag?

Her kan vi kvittere og sige: Jo, det er det. Det er borgerlige ændringsforslag, der ligger, som strammer markant op. Kriminelle udlændinge bliver udvist i langt, langt højere grad end efter det gældende regelsæt. De nye, skærpede bestemmelser, der gælder for udvisning af narkokriminelle, kommer også til at gælde for mange andre forbrydelser efter denne her lov.

Når vi alligevel standser op og river i tøjret, er det, fordi folk løber fra en aftale, og det har vi det utrolig skidt med, når vi indgår aftaler i det her hus. Det er også derfor, vi har sagt: Nu vil vi se, hvordan Det Radikale Venstre stemmer i dag til ændringsforslagene. Så går vi tilbage i den konservative gruppe og vurderer dette, for vi kan jo måske se på det her område, om De Radikale holder aftalen i dag. Det ved vi jo ikke. Vi har totalt mistet tilliden til Det Radikale Venstre.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Altså jeg synes, at det fremgår fuldstændig tydeligt, at det er Venstre og De Konservative, som tager denne her sag og dermed flygtningene som gidsler i en eller anden kamp mod Det Radikale Venstre. Man ved jo udmærket godt, hvad afstemningerne bliver i dag, jeg vil sige, næsten uanset hvad Det Radikale Venstre stemmer. Det kan man jo læse ud af betænkningen.

Derfor er det selvfølgelig fuldstændig latterligt, fuldstændig latterligt, for man kender resultatet, men man vil skabe en eller anden kunstig stemning omkring det her, samtidig med at man erkender – det vil jeg da godt kvittere for – at det, man har stillet af ændringsforslag, er borgerlig politik, så det klodser, og det, man har fået igennem i øvrigt, før man stillede

ændringsforslagene, er borgerlig politik, så det klodser.

Så er jeg helt med på, at det ikke er flygtninge, hvis børn man kan forhindre i at få til landet.

Jeg forstår sådan set også lidt hr. Bendt Bendtsen på den måde, at man slet ikke kan forestille sig en situation, hvor forældre vil forlade deres mindreårige børn uden at være flygtninge. Så er spørgsmålet bare: Hvorfor laver man så et langt lovforslag om det? Det er det, jeg ikke rigtig kan forstå. Hvorfor skriver man det ind i et lovforslag, hvis det er en ren hypotetisk situation? Er der andre hypotetiske situationer, vi nu også skal til at lave love om? Jeg synes stadig væk, at der mangler en forklaring på, hvorfor man har taget det med.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Jeg hørte, at Det Konservative Folkepartis ordfører sagde ordret, så vidt jeg har skrevet det ned, at man var glad for, at de sociale lejligheder, som kommunen råder over, i højere grad skal gå til flygtninge. Det synes jeg er et underligt standpunkt at tage i forhold til det skrigen- de behov, der er for netop den type lejligheder til vore danske medborgere.

Ligeledes står der i bemærkningerne til lovforslaget, at den fjerde kategori af almennyttige boliger, nemlig ungdomsboligerne, også skal stilles til rådighed for Udlændingestyrelsen. Udlændingestyrelsen er noget, der går igen i hele lovgivningen her. Det er Udlændingestyrelsen, Udlændingestyrelsen, Udlændingestyrelsen. Man giver Udlændingestyrelsen en kolossal magt, og igen vil jeg sige: Hvor er det amtslige og det kommunale selvstyre henne, når man lægger så meget magt over til en ministeriel størrelse, der hedder Udlændingestyrelsen?

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Jeg vil da gerne kvittere for hr. Søren Søndergaards indlæg om, at de borgerlige har nået nogle resultater under de her forhandlinger. Det vil jeg gerne sige tak for.

Men det er jo ikke os, der har taget gidsler i denne her sag. Det er Det Radikale Venstre. Sidste torsdag var Det Konservative Folkeparti sammen med Venstre klar til at slå sømmene i, og vi havde meddelt, at vi stemte for lovene,

hvis vi fik de ting, som vi var lovet, og så løber man fra det.

Fru Aase D. Madsen taler lidt om kommunerne og Udlændingestyrelsen. Her må jeg henviser til, at man bør læse de svar, der er optrykt bag i betænkningen til L 60 om kommunerne. I Det Konservative Folkeparti har vi haft tæt kontakt til det kommunale selvstyre. Det er jo derfor, at der er indsat bestemmelser om en udvidet mulighed for at låne til indskud i Landsbyggefonden og en mulighed for at låne 100 pct., ligesom vi havde det her boligforslag, som skulle gavne den enkelte kommune. Så kan man jo se i den liste, der er bagved, hvor mange det egentlig drejer sig om i indeværende år. Så alt i alt har vi haft tæt kontakt til det kommunale selvstyre.

Hvis man læser de spørgsmål og svar, så må man konstatere, at regeringen påtager sig at betale for den opgave, den lægger over på kommunerne. Og det er da væsentligt, at man ikke her i huset bliver ved med at bestille musikken og lader kommunerne betale. Det har vi indenrigsministerens ord for, og det ord tager jeg mere for givet end det, vi får andre steder fra.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Nu er det jo ikke sikkert, at indenrigsministeren er indenrigsminister så længe mere, så jeg ved ikke rigtig, om jeg kan godkende det sidste, som hr. Bendt Bendtsen sagde: at man regnede med, at et ord er et ord.

Det, jeg godt vil konfrontere hr. Bendt Bendtsen med, er, at der blev sagt her fra talerstolen, at udlændingepolitikken blev styret fra det radikale gruppeværelse, og at hr. Bendt Bendtsen absolut ikke afviste at stemme ja i morgen – tværtimod – og så kan jeg ikke komme til anden konklusion, end at det skyldes, at De Konservative vil føre radikal udlændingepolitik.

Så et spørgsmål til hr. Bendt Bendtsen, som også omtalte udvisningsreglerne i forhold til forskellige former for kriminalitet, bl.a. narkokriminalitet. For nylig blev der afsagt en dom ved Københavns Byret, som dømte en 34-årig pakistansk narkohandler til udvisning, men han fik alligevel dispensation, fordi han kunne påberåbe sig at være politisk forfulgt i sit hjemland. Han har været her, siden han var 8 år.

Har hr. Bendt Bendtsen været så grundig, at han har taget højde for, at sådanne tilfælde nu

kommer ind i denne her lovgivning, hvor hr. Bendt Bendtsen omtaler, at der nu bliver stramning i reglerne for udvisning? Dansk Folkeparti tror ikke et suk på det her.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg kan blot også bare her konstatere, at der er stillet ændringsforslag, som forslagsstillerne ikke vil begrunde. Man vil simpelt hen ikke forklare, hvad meningen er. Det står ikke i betænkningen, og direkte adspurgt vil man ikke begrunde det her fra Folketingets talerstol. Det vil Socialdemokratiet ikke med deres forslag, det vil Venstre ikke, og det vil De Konservative ikke. Det er en meget mystisk andenbehandling.

Jeg vil stille et andet spørgsmål til hr. Bendt Bendtsen: Kan den konservative ordfører nævne ét eneste ændringsforslag, som vi har til behandling i dag, hvor Det Radikale Venstres stemmer vil være udslagsgivende?

Det kan hr. Bendt Bendtsen selvfølgelig ikke, og derfor er det jo bare en pose varm luft det dér med, at man ikke vil tage stilling, for man kender resultatet, man ved, hvad der vil blive resultatet i dag, men man vil af andre grunde skabe en stor stemning omkring det her, og derfor kører man sig op, som om man er vældig fornærmet, selv om alle og enhver ved, at Det Konservative Folkeparti selvfølgelig bærer den her lov igennem. Det kan være, at man bærer den igennem, ved at man undlader at stemme, det kan være, at man vil trække det lidt i langdrag, men i sidste ende vil Det Konservative Folkeparti bære den her lov igennem, præcis ligesom Venstre vil.

Det var kendsgerningerne før i dag, det er kendsgerningerne i dag, og det er kendsgerningerne i morgen. Det passer sig ikke for og er ikke særlig pænt af hr. Bendt Bendtsen at benægte de kendsgerninger.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Jeg forstår ikke, hvorfor hr. Bendt Bendtsen ikke gør som fru Birthe Rønn Hornbech og går herop og siger det, sådan som det er: Det, man ønsker, er at få færre mennesker ind i landet, og forslaget om at kræve en passende bolig er en direkte følge af den politik. Der skal færre ind, og det er simpelt hen ren chikane. Jeg kan overhovedet ikke forestille mig, at man stillede et tilsvarende krav til danske borgere om, at de

skulle have mindst to værelser for at flytte sammen med den, de vil gifte sig med.

Det er diskrimination af værste rang i forhold til danskere, i forhold til flygtninge og i forhold til andre. Det er simpelt hen rettet imod indvandrere og udlændinge, og det er ren chikane.

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Fru Pia Kjærsgaard spørger, om vi har været grundige i forbindelse med det her. Det har vi i Det Konservative Folkeparti, og når vi læser betækningsbidraget fra Dansk Folkeparti, så kan vi faktisk have en mistanke om, at det her er det modsatte, der gør sig gældende.

Så henviser fru Pia Kjærsgaard til en byretsdømme her i København – nu er vi ved at blive lidt lokale – og til det kan jeg sige, at de skærpede bestemmelser, som er indført for udvisning af narkokriminelle, inden for ét år – og det er altså, fra vi vedtog lovgivningen omkring december 1996 og så fremad – har betydet, at 46 narkohandlere er udvist, og der verserer, så vidt jeg har fået oplyst, ca. 27 sager ved landsretten, fordi byretten udviste de pågældende. Det er klart, at der er virkelige skærpselser på det her område, så det klodser.

Når vi så siger, at det regelsæt, hvor man undtagelsesvis kan gå over i udlændingelovens § 26, kommer til at gælde sædelighedsforbrydelser, røveri, grov vold, rambuktyverier m.v., så bliver resultatet, at der bliver udvist flere kriminelle udlændinge.

Så til fru Pernille Frahm, der siger færre opholdstilladelser: Jamen jeg vil da gerne sige rent ud, at det er en lovgivning, som betyder færre opholdstilladelser. Det vil jeg da gerne vedstå her fra talerstolen. Og det er blandt andet derfor, at vi har stillet de ændringsforslag, som der ligger. Vi ønsker ikke at gøre flygtninge til indvandrere, derfor har vi en syvårsregel, og vi ønsker en opstramning på de facto området, og det er dér, hvor vi adskiller os fra regeringen.

Omkring boligen, at det skulle være diskriminerende, jamen indvandrere kan jo rejse frit. Det er jo ikke flygtninge, det her drejer sig om. Det er altså krav over for indvandrere, og dér mener vi altså, at det er rimeligt, at folk lærer at klare sig og sine og ikke ligger det offentlige til byrde. Det er ren konservativ politik.

Første næstformand (Birte Weiss):

Vi tager så den sidste runde korte bemærkninger i denne omgang, og det er hr. Tom Behnke, fru Aase D. Madsen, fru Pia Kjærsgaard og hr. Christian H. Hansen.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Jeg tror, at Det Konservative Folkeparti forregner sig i forhold til de positive sider af forslagene, som den konservative ordfører her stod og nævnte.

Jeg har et spørgsmål til hr. Bendt Bendtsen, og det er til hele den diskussion, der har været omkring det med den passende bolig, hvor man kan undre sig over, at det overhovedet skal føre til den store krise, men lad nu det ligge. Spørgsmålet er nemlig, når vi taler om passende bolig, om det så i virkeligheden ikke er sådan, at det er et ganske overflødigt ændringsforslag, for:

Er det i virkeligheden ikke sådan, at de udlændinge, der opholder sig i Danmark, netop er kendetegnet ved, at de har en passende bolig? Er forholdene netop ikke kendetegnet ved, at de udlændinge, der kommer her til landet, kan springe foran i boligkøerne ude i kommunerne, sådan som vi har talrige eksempler på? Er det i virkeligheden ikke sådan, at der ikke er nogen udlændinge, der bor på herberg, og som er hjemløse, men at det, når man går rundt på de forskellige herberger, som vi har her i landet, derimod er sådan, at det kun er danskere, der er dér? Man sørger jo for, at udlændinge med det samme får en passende bolig, om de så skal springe boligkøen over og alt muligt andet.

Fra hr. Bendt Bendtsens tid som betjent på gader og stræder må hr. Bendt Bendtsen jo også have et klart indtryk af, at de mennesker, man finder, og som er hjemløse i det her samfund, er danskere. Det er bestemt ikke udlændinge. Så derfor: Er det i virkeligheden ikke et fuldstændigt overflødigt ændringsforslag at stille?

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Den konservative ordfører fremhævede lige før, at kommunerne nu havde lejlighed til at låne 100 pct. til almennyttigt boligbyggeri netop af hensyn til flygtninge og indvandrere. Regeringen betalte, blev det glad meddelt. Ja, regeringen betaler også for anvisningsret i de private udlejningsejendomme. Den betaler for køb af

villaer i landets dyreste kommuner. Der er ingen ende på, hvad regeringen betaler.

Men jeg må lige have lov til at oplyse den konservative ordfører om, at det ikke er regeringen, der betaler. Det er skatteyderne, der betaler. Der er overhovedet ingen økonomiske bremsere, når der gælder flygtninge og indvandrere. Så kan man jo ikke lade være med at tænke meget, meget dybt over, hvad er det, vi har læst på forsiderne i de sidste dage med hensyn til Viborgsagen, for så er det altså noget af et skisma at se, at de økonomiske bremsere ikke virker over for udlændinge, men virker over for vores egne ældre.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Hr. Bendt Bendtsen må forstå, at det, der sker nu, og det, der med meget stor sandsynlighed sker i morgen, er en stor skuffelse for Dansk Folkeparti.

Tænk engang på den meget, meget omfattende debat, som vi havde hele sidste sommer, hvor – det er jo en kendsgerning – den nuværende indenrigsminister blev sat ind på pladsen, for nu skulle der virkelig ske noget i forhold til udlændingeloven. Og hvad er det, vi står med? En gang fnidder, som handler om, at flygtninge skal have en bopæl. Det er i virkeligheden det, det nu er kogt ned til. Det er det, der bevirker, at det for Dansk Folkeparti er så katastrofalt, fordi det ser ud, som om Venstre og De Konservative går med til en integrationslov.

Det, som så kaldte mig herop med hensyn til hr. Bendt Bendtsens indlæg, er, at det jo er fint nok – det var Dansk Folkeparti med til – at vedtage, at der i forhold til narkokriminalitet skulle ske en lang række udvisninger, men hvor mange af dem bliver effektueret? Her ved hr. Bendt Bendtsen lige så godt som jeg, at det er det næste problem.

Er der nogen reelle opstramninger i det her lovforslag med hensyn til udvisning og den endelige udvisning, hvor dommene også bliver effektueret, og hvor man, når man får en udvisningsdom, rent faktisk også bliver udvist?

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Når nu fru Pernille Frahm går herop og taler om diskrimination, så må det være, fordi fru Pernille Frahm ikke følger med i dagspressen.

De eneste mennesker, der bliver diskrimineret herhjemme i øjeblikket, er de ældre.

Formanden:

Hr. Bendt Bendtsen. Og derefter regner jeg med, at vi kan gå videre i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Hr. Tom Behne spørger, om det med den passende bolig ikke er et overflødigt forslag. Det er det ikke, og det kan adskillige borgmestre bekræfte over for os. Vi har haft megen kontakt til det kommunale bagland, som skal være med til at løfte de har opgaver, og det er ikke kun konservative borgmestre, men også socialdemokratiske borgmestre, der siger, at det her er et problem, og det vil de gerne have gjort noget ved. Det er derfor, vi bragte det ind i forhandlingerne. Vi fik det med i vognen. Hvorfor det så blev kørt ud på et sidespor ved vi jo godt alle sammen.

Jeg kan bekræfte, at mange af dem, vi finder på gader og stræder, er psykisk syge og den slags, og her er da lidt, vi kan lære om familielivet, lære at tage os lidt mere af hinanden. Jeg vil sige, at der er måske nok nogle udlændinge, der har været lidt dygtigere til at se efter familien, end vi danskere er.

Vedrørende finansieringen af det almennyttige boligbyggeri og lign.: Det er rigtigt, at det er skatteyderne, der betaler de ting, men det, der har været vigtigt for os, er, at vi her i Folketinget ikke sender regningen videre til kommunerne. Vi må lære her i dette hus, at vedtager vi noget, må vi også betale for det.

Jeg vil nok sige, at med de ordninger, der i dag sættes i værk på området, tror jeg ikke, at selv det, at man nogle steder skal til at tvinge kommunerne, kommer til at betyde noget. Og alt det med køb af villaer og hjemmehjælpen i Viborg er jo fuldstændig ude af trit, for det er overhovedet ikke det, der er tale om i dette forslag.

Det er en skuffelse for Dansk Folkeparti, at forslaget nu er koncentreret ned til et boligforslag; men det er jo ikke rigtigt. Der har også været sagt fra Enhedslistens og mange andre sider i dag, at der virkelig er tale om markante borgerlige opstramninger. Hertil vil jeg sige, at vi har altså bare sagt, vi tager stilling ved tredjebehandlingen, når vi har set, hvordan Det Radikale Venstre ter sig i forbindelse med for-

handlingerne i dag om den endelige udvisning af narkokriminelle.

Der er her virkelig tale om et forslag, der strammer op i forhold til det gældende regelsæt. Man kan jo bare se på, hvordan de skærpede regler for narkokriminalitet har virket inden for de sidste år.

Formanden:

Inden vi går videre i ordførerrækken, skal jeg oplyse Tinget om, at jeg af tidsmæssige grunde har fundet det nødvendigt at omdisponere dagsordenen en smule.

Det er min agt at gennemføre dagsordenen til og med punkt 16, dvs. den flygtningepakke, Tinget er i gang med for øjeblikket. Herefter bliver der ca. ½ times pause i forhandlingerne, og herefter udgår punkterne 17, 18 og 19, som vil blive sat på Folketingets dagsorden for mødet i morgen. Det vil sige, at efter pausen begynder forespørgslen til statsministeren.

Pernille Frahm (SF):

Lad mig starte med at sige, at jeg finder det dybt beskæmmende, at vi her i det danske Folketing har en diskussion som den, vi har i dag, hvor to store borgerlige partier tilkendegiver, at hovedsigtet for dem i udlændingebatten er at sørge for, at færre kan få mulighed for at tage ophold i Danmark, og at de tilsyneladende undervejs gennem forhandlingerne med regeringen om denne pakke har fået både Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre med på en sådan holdning. Jeg synes, det er beskæmmende, fordi Danmark er et af denne verdens rigeste lande.

Det voldsomme antal udenlandske statsborgere, vi har her i landet – hvis man altså tror på, hvad visse aviser skriver og visse politikere siger – er godt 4 pct. af hele befolkningen, og heri skal medregnes nordiske statsborgere, EU-statsborgere osv., så debatten er helt ude af proportion.

Når jeg kommer til de forslag, vi snakker om i dag, vil jeg sige, at det er positivt, man fra regeringens side har fået indsat en revisionsparagraf i L 60. Det vil vi gerne støtte, for vi er sikre på, at det kan komme til at betyde, at vi får en ordentlig diskussion om, hvad integration egentlig er.

Dette forslag har været udsat for en meget voldsom kritik. Der er mange løse ender i det, f.eks. er det endnu ikke helt afklaret, hvordan økonomien for torturcentre, hvor man jo skal

behandle de traumatiserede og torturofrene, skal komme til at hænge sammen. Vi har fået henvendelser fra nogle kommuner, som ikke rigtig kan få tingene til at hænge sammen rent økonomisk og stiller spørgsmålet: Hvad skal der ske her? Vi synes, det spørgsmål stadig er ubesvaret.

Ligeledes er der en række løse ender med hensyn til Danmarks forhold til de konventioner, vi har tiltrådt. FN's flygtningekonventions artikel 23 kræver, at man som medunderskriver af konventionen ligestiller flygtninge med landets statsborgere, og det præciseres, hvad denne ligestilling går ud på, bl.a. vedrørende ydelser. Denne artikel er der ingen undtagelsesparagraf til, der er tale om et absolut krav. Hvordan kan man i regeringspartierne få det fortolket derhen, at det alligevel ikke er noget problem? Det skal man vist være en noget mere end almindelig god jurist for at kunne.

Artikel 26 kræver, at man har krav på frit valg af opholdssted som flygtning i modtagelandet, hvis modtagelandet vel at mærke har skrevet konventionen under, hvad Danmark jo har. Også denne artikel overtræder Danmark med lovforslag nr. L 60.

Endelig har konventionen en monitorparagraf, der handler om, at man kan overvåge de lande, der har underskrevet konventionen, og følge med i, om de nu også overholder den. Det er en ganske almindelig sag, det er også noget, Danmark frivilligt og af egen drift har tilsluttet sig, og derfor bad udvalget ministeren om at få UNHCR's vurdering af, hvordan flygtningekonventionen forholdt sig til det foreliggende ændringsforslag. Det ville kunne gøres i løbet af 2-3 uger, men man har valgt at lade være.

Jeg skal undlade at komme med flere gæt på, hvorfor mon man har gjort det, men kun beklage det dybt og håbe, at det, at en gruppe organisationer nu har taget initiativ til at henvende sig til UNHCR, vil medføre, at vi engang til efteråret kommer til at kigge endnu en gang på denne lovgivning.

Lovforslaget er af flere blevet kaldt en integrationslov, men af enkelte – heldigvis også regeringspartierne – en modtagelov for udlændinge og flygtninge, og jeg synes, det ville være et fremskridt, hvis vi kunne få vedtaget, at det, vi behandler denne gang, netop er en modtagelov.

Jeg hørte forleden i fjernsynet den radikale ordfører komme med nogle synspunkter om, at det var den samlede integration, man nu havde

en mulighed for at få gennemført, og at forslaget omfattede alle sider af integrationen. Til det vil jeg sige, at det er en påstand med temmelig meget mod i sig. Der mangler en hel del, hvis det her skal være en integrationslov. Vi mangler hele gensidigheden; vi mangler hele den del, der handler om gensidig respekt, gensidig forståelse, og vi mangler at stille krav til vore egne om at fjerne de barrierer, der gør det så svært for mennesker fra de etniske minoriteter at få arbejde i Danmark, som det jo kan aflæses af arbejdsløshedsstatistikkerne. På trods af uddannelse, på trods af gode danskundskaber er det stadig ganske vanskeligt for udlændinge at få job i Danmark. De barrierer er slet ikke omtalt i lovforslaget, og derfor mangler der en del, hvis det skal kunne kaldes en integrationslov.

Integrationsloven og hele debatten om den har vi forhåbentlig til gode, for jeg håber, Folketinget vil stemme for det ændringsforslag, Enhedslisten og SF har stillet om, at loven skal hedde en modtagelov for udlændinge og flygtninge.

Når vi kommer til det andet lovforslag, nemlig hele udlændingeloven, er det et udtryk for, at dansk udlændingelovgivning på trods af den kritik og den heftige debat, der var sidste sommer, efterhånden er så stram, at det er ganske svært at gøre den strammere; men alligevel har man fundet nogle områder, hvor man har fundet anledning til at stramme yderligere op. Man påstår, der har været omgælder af loven, man påstår, at loven er blevet misbrugt, og man påstår, at folk har fået ophold her i landet på uretmæssig måde – på trods af, at det ikke kan dokumenteres, og på trods af, at man ingen steder har kunnet finde en oversigt over: Hvor mange svindler? Hvor mange snyder? Hvor mange bedrager? Hvor mange proformaægteskaber er der indgået? På trods af, at der ikke findes gnist af dokumentation for de påstande, vælger man alligevel at straffe alle kollektivt over én kam.

Ægteskaber mistænkeliggøres; politiet kan spørge de unge mennesker, om de nu virkelig nærer de følelser for hinanden, som de påstår, og om de nu virkelig ad frivillighedens vej går ind i ægteskabet. Og ikke nok med at de kan spørge dem, der har tænkt at indgå ægteskab: De kan også rende rundt og spørge deres venner, bekendte og familie. Det er virkelig en god start for et ungt ægteskab, og især indvandrere

kommer til at opleve stramninger på grund af denne lovgivning.

Med hensyn til det boligforslag, man endelig har valgt at bryde med fra De Radikales side og endelig har valgt at stå af på, må jeg indrømme, at i forhold til det, man i øvrigt er gået med til i denne lovgivning, finder jeg, at det er et ubetydeligt område. Det er bare endnu et nummer i rækken af stramninger, som skal ramme de mennesker, men det er da glædeligt, at man et eller andet sted slår en streg og siger: Hertil og ikke længere!

Så skal jeg til slut rose den enkelte ting i lovforslaget, som jeg synes er god, nemlig at man for en lang række ægteskabers vedkommende fjerner forsørgelseskravet. Man har beholdt det for en enkelt gruppe, nemlig indvandrere, og jeg vil regne med, at man vil gennemføre det over én bank, så man fremover vil kræve det ved samtlige familiesammenføringer og ved ægteskaber mellem indvandrere.

Man har i det mindste fjernet det for nogle grupper, og det skyldes selvfølgelig, at der har været nogle gode indslag i danske medier om de problemer, forsørgelseskravet giver. Specielt udtalelser fra dansk-udenlandske ægteskaber virker nok stærkere her i landet end udtalelser fra indvandrerægteskaber, så de har fået markeret problemerne tydeligt, og urimeligheden i dette forsørgelseskrav er så gået op for et flertal i befolkningen.

Men hvordan kan man blive ved med at fastholde kravet over for indvandrere? Hvorfor er det mindre urimeligt over for indvandrerægteskaber end over for dansk-udenlandske ægteskaber? Det er svært at forstå, men det har man altså valgt. Vi er kede af det, og vi er imod, at man fastholder det krav.

Til slut skal jeg sige, at SF vil stemme for sine egne forslag, for ganske få af regeringens forslag og for enkelte af Kristeligt Folkepartis forslag. Vi vil stemme imod de forslag, Venstre og De Konservative har stillet, og vi vil stemme imod de to lovforslag ved tredjebehandlingen, medmindre vore egne ændringsforslag går igennem.

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg vil sige, at i Dansk Folkeparti har vi siddet og undret og over de forsvarstaler, vi har hørt fra Venstre og De Konservatives side. Det har været en underlig forestilling at være med til, for i dag vil man så gerne give indtryk af, at man er meget afventende, og nu vil man lige se,

hvordan det går med ændringsforslagene – selv om enhver politiker herinde ved præcis, hvordan det ender. Man kan læse betækningsbidragene, man kan se, hvilke ændringsforslag, der er stillet, og man ved faktisk præcis, hvilke partier der stemmer for de enkelte ændringsforslag. Der er ingen overraskelser overhovedet med hensyn til i morgen.

Jeg ved ikke, hvad man skal, men jeg kunne forestille mig, at man forberedte baglandet og forberedte medlemmerne i byrådene på, hvilke problemer der nu lægges op til.

Der har været tale om, at man vil forsøge at ændre endog selve titlen på lovforslagene; men jeg skal sige, at Dansk Folkeparti ikke kan medvirke til gennemførelse af nogen af de to forslag, selv om man kalder integrationsloven en modtagelov, og vi vil i øvrigt heller ikke ændre titlen på L 59, altså stryge ordene »og ægteskabsloven«.

Dansk Folkeparti har gået de enkelte ændringsforslag igennem, og vi kan stemme for enkelte af Venstres og De Konservatives forslag og har på forhånd afvist alle venstrefløjens forslag. Vi kan selvfølgelig stemme for forslag, som gør forslaget en smule bedre, bl.a. det om diskuterende bopælskrav, og vi vil også kunne stemme for de forslag, der siger, at grænsen skal hæves til enten 7 år eller som minimum 5 år, son. Kristeligt Folkeparti har foreslået. Det er klart, at et stykke hen ad vejen vil vi selvfølgelig gerne være med, men det er jo ikke noget, der batter noget som helst.

De, der stemmer for disse lovforslag – og det gælder også Venstre og De Konservative, som med allerstørste garanti vil stemme for i morgen – medvirker til, at Danmark i højere grad bliver et indvandrerland, selv om specielt Venstres ordfører har modsat sig det. Der er ingen, ingen, ingen begrænsninger i lovforslagene. Der er overhovedet ikke tale om – sådan som der ellers var lagt op til fra starten, da vi begyndte at diskutere, at nu skulle der ske ændringer – at antallet af asylsøgere til Danmark bliver begrænset. Det hele bliver fuldstændig, som det er nu, uafhængigt af hvilke udlændinge der søger til Danmark, og uafhængigt af hvilket antal der søger til Danmark. Om det bliver færre eller flere, har intet med dette lovforslag at gøre.

Dansk Folkepartis mening er, at der sandsynligvis kommer flere, fordi det nu vil rygtes, at nu har vi så sandelig en integrationslov, så kom bare til Danmark. Hver eneste udlænding skal

have opstillet en handlingsplan, og hver eneste kommune – jeg kan se det i min egen hjemkommune – er allerede så småt i gang med at oprette integrationsråd. Det er simpelt hen rystende, hvad der ligger i lovforslagene.

Jeg kan huske, jeg sagde under førstebehandlingen, at jeg faktisk fik en knaldende hovedpine af at læse forslagene, og jeg skal meddele, at nu har det nærmest antaget karakter af migræne hver evig eneste gang, jeg skimmer forslagene igennem.

Der er ingen tvivl om, at de udgifter, regeringen lægger op til i forslaget, ikke har spor hold i virkeligheden. Jeg vil godt sige det her fra Folketingets talerstol, så det kan blive ført til referat og blive taget med i de debatter, der med garanti efterfølgende vil komme her i Folketinget, selv om man fra nogle partiers side nu forsøger at lægge låg på. Det er vel i virkeligheden det, man gør, og det er vel i virkeligheden derfor, man nu med sandsynligvis 100 pct.s sikkerhed vil stemme forslagene igennem i morgen.

Måske vil Venstre og De Konservative undlade at stemme, men det tror jeg nu ikke. Der er ingen tvivl om, at sandsynligheden for, at de to store borgerlige partier vil stemme for, vil være langt større. Man vil vel forsøge at lægge låg på debatten ved at sige, at nu har vi jo haft hele den diskussion, vi har endevendt lovforslagene fra indenrigsministeren, vi har diskuteret det gennem hele denne folketingssamling, og nu ønsker vi ikke at diskutere det mere. Men jeg tror næppe, det vil lykkes.

Lad mig sige med hensyn til konventionerne, som fru Pernille Frahm bragte frem, at jeg synes, det er o.k., at SF gør det. Jeg kender SF's holdning, og jeg synes i og for sig, det er et ganske udmærket argument, selv om jeg har det modsatte synspunkt. Jeg synes, det er tåbeligt, at man på dette tidspunkt forsøger at forhale tiden yderligere, og Dansk Folkeparti foreslog for et halvt års tid siden, at man simpelt hen nedsatte en kommission, et udvalg – kald det, hvad man vil – under ledelse af Højesterets præsident, så vi én gang for alle kunne få afgjort, om vi altid skal diskutere vore forpligtelser i henhold til konventioner, hver gang der skal ske et eller andet med udlændingeloven.

Vi hører meget ofte, at så snart det emne bliver berørt, er der ordførere som nu senest fru Pernille Frahm – og jeg synes, det er helt legalt – som kommer frem med, at det og det kan være på kant med konventionerne, og at vi skal være fuldstændig sikre. For at få den debat afli-

vet burde vi faktisk have haft fuld afklaring af det spørgsmål, så det ikke altid skal hænge i luften.

Som sagt støtter vi de forslag, som går et skridt i den rigtige retning. Ikke alle forslagene fra Venstre og De Konservative kan vi støtte, kun ganske få af regeringens kan vi støtte, og vi afviser samtlige forslag fra Enhedslisten og SF og stort set alle fra Kristeligt Folkeparti og CD. Men lad os tage debatten i morgen, for jeg tror, der vil komme så megen afklaring omkring sagerne, at vi i hvert fald kan tage den endelige konfrontation med Venstre og De Konservative.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Jeg får trang til at bidrage til fru Kjærsgaards skuffelse.

Den ordførertale, der blev holdt her, ligner meget det, vi ellers har hørt. Jeg vil gerne sige, at når der ikke er blevet enighed om væsentlige stramninger af indrejsereglerne i de mange forhandlinger, er det, fordi de i forvejen er meget stramme. Jeg opfatter i virkeligheden Dansk Folkepartis kamp i denne sag som noget i retning af skrædderne i Kejserens nye Klæder, der forsøger at lave noget af noget, der ikke eksisterer, og det er vel også det, man lever af politisk, vil jeg tro.

Det helt afgørende er, at partiet under alle omstændigheder vil skribe op om stramninger, lige til man falder om af luftmangel, uanset hvad der sker. Tingene er gået igennem, og der kommer meget få mennesker ind i dette land, og det hjælper altså ikke at pakke det ind med nogle pæne ord, som man gør for tiden. Der bliver stort set ikke givet humanitær opholdstilladelse i dette land, i hvert fald kun noget, der kan tælles på ganske få fingre. Der blev givet fem, seks, syv gange så mange tilladelser i Ninn-Hansens og Engells tid. Der er strammet op administrativt ud over alle bredder, og det er utroligt, at man her fra Folketingets talerstol skal høre, at vi er på vej til at blive et indvandrerland.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Det røber et vist ukendskab til, hvordan konventionerne fungerer, når man tror, man kan få en dom, der én gang for alle afgør, om vi er nødt til at rette os efter dem eller ej.

Det er jo sådan, at nogle af konventionerne har nedsat en domstol til at afklare spørgsmå-

lene, f.eks. den europæiske menneskerettighedskonvention, mens FN's konventioner ikke har egne domstole. Det vil sige, at det er hvert lands eget ansvar at bevise, at man overholder det, man af egen fri vilje har indgået en aftale om, og vi har jo indgået den aftale af egen fri vilje, fordi vi mente, det var rigtigt. Ikke fordi vi skulle, ikke fordi nogen andre syntes, vi skulle, men fordi vi selv mente, det var rigtigt. Men problemet opstår, når Danmark engang har fundet sine egne ben igen med hensyn til menneskerettighederne i f.eks. Kina og indkalder den kinesiske ambassadør til en samtale for at kritisere overtrædelse af menneskerettigheder i Kina, for så vil ambassadøren kunne svare: Ja, ja, det er meget godt, men fej lige for jeres egen dør først!

Pia Kjærsgaard (DF):

Mon ikke det svar skyldes, at et angreb meget ofte er det bedste forsvar? Og så skal jeg i øvrigt ikke kommentere, hvad Kina måtte sige om Danmarks overholdelse af menneskerettighederne, for jeg synes, det var en upassende bemærkning.

Det er fuldstændig rigtigt, at det er en ren national bestemmelse, og at vi selv har skrevet under. Men jeg er bare så hamrende træt af, at hver evig eneste gang, vi diskuterer bare den mindste ting i udlændingeloven, er der mindst én ordfører, der begynder at sige, at det nok er på kanten af konventionerne. Regeringen har jo selv gjort det mange, mange gange over for Dansk Folkeparti, når vi har taget problemerne op.

Må jeg sige ganske stilfærdigt til hr. Kalnæs fra CD, at jeg taler ikke om humanitær opholdstilladelse. Det er slet, slet ikke det, det drejer sig om, for det er jo ikke sådan, at udlændinge, der kommer til Danmark, skal bevilges asyl via humanitær opholdstilladelse. Jeg påpeger bare, at Danmark hver evig eneste år får mellem 5.000 og 6.000 asylsøgere plus de familiesammenføringer, der følger med i kølvandet, og at der ikke sker nogen indskrænkninger på grund af forslaget her. Det gav hr. Kalnæs fra CD mig jo også ret i, og det er egentlig ganske udmærket.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Jeg kan ikke lade være med at kommentere CD's hr. Ebbe Kalnæs' bemærkning om, at med hensyn til vores flygtninge- og indvandrerpoli-

tik var den ikkeeksisterende eller noget i den stil. Jeg vil gerne spørge, om hr. Kalnæs og hans parti er indstillet på, at når disse lovforslag bliver ophøjet til lov, skal vi gå ud og spørge befolkningen, hvad de mener om dem, så vi kan få sikkerhed for, om det er hr. Kalnæs' politik, der er luftig og let, eller om det er Dansk Folkepartis politik. Vil hr. Kalnæs være med til at indsamle de 60 underskrifter, der skal til her i Folketinget for at få en lov ud til folkeafstemning? Det vil jeg meget gerne høre, og så kan vi jo se, hvem der får ret.

Med hensyn til menneskerettighedskonventionens artikel 14 står der, at enhver har ret til i andre lande at søge og få tilstået asyl mod forfølgelse. Det vil altså sige, at så har vi jo overtrådt den konvention, som er fra 1948, i mange, mange år, for vi lukker jo ikke alle ind, og det vil sige, at enhver af disse konventioner giver mulighed for en fortolkning. Vi har fortolket den på en bestemt måde her i landet, så lad os dog få en uvildig ekspertundersøgelse, måske af udenlandske eksperter, som kan afgøre, om Danmark fortolker den rigtigt, eller om det bare er politisk bestemt, hvordan man fortolker konventionerne her i Danmark.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Spørgsmålet om humanitær opholdstilladelse var et eksempel på, hvor meget der er strammet op i administrationen. Det er måske nærmere 4.000-5.000, der søger asyl, men hvor mange bliver afvist ved grænsen som umiddelbart grundløse? Det gør mere end halvdelen, og når vi derefter går i gang med at behandle sagerne, afvises der endnu flere.

Så vil jeg også gerne sige til fru Kjærsgaard, som sagde i sin ordførertale, at vi ikke skal integrere flygtninge her i landet: Vi skal integrere dem fra den første dag, de betræder jorden her i landet. Vi skal holde dem intakte som mennesker, og de skal udvikles personligt, så de stadig har kræfter til at kunne vende tilbage.

Jeg har set mennesker sidde i 5 år i et asylcenter på en jernseng af Udlændingestyrelsens billigste model, og de er gået til, de er rådnede op mentalt. For dem er der ikke mulighed for at vende hjem, og fru Pia Kjærsgaard skal betale til deres ophold her i landet, fordi man ikke har holdt dem menneskeligt intakt fra den dag, de betrådte den danske jord. De vil jo gerne hjem. Mange vil gerne hjem, jeg har siddet på et asylcenter, så jeg ved det.

Jeg vil også gerne sige, at det afgørende er, at vi får et bredt flertal for disse forslag. Får vi ikke det, bliver usikkerhedsfølelsen hos udlændingene nemlig konstant. Forslagene skal virke, for så har de mennesker også mulighed for at vende tilbage, og det andet er direkte nedladende.

Søren Søndergaard (EL):

Her ved andenbehandlingen vil jeg tillade mig at komme med et par bemærkninger til nogle af de stillede ændringsforslag og Enhedslistens holdning til dem.

Først vil jeg yderligere begrunde det forslag, vi har stillet om, at reglen om, at en udenlandsk forælder til et mindreårigt dansk barn ikke kan få opholdstilladelse i Danmark, hvis f.eks. vedkommendes ægtefælle eller samlever er død, bliver ændret, så det sikres, at et mindreårigt dansk barn selvfølgelig kan beholde sin forælder her i Danmark, også selv om vedkommende er af udenlandsk afstamning.

Jeg kom før til at sige, at det forslag støttes af CD og Kristeligt Folkeparti; men det er ikke helt korrekt, for Kristeligt Folkeparti støtter det ikke – endnu, vil jeg sige. Men jeg håber selvfølgelig, Kristeligt Folkeparti vil gøre det, for hvis man tager udgangspunkt i, at man vil værne om familien, kan der vel ikke tænkes noget mere, havde jeg nær sagt, perverst end at splitte en familie, fordi den ene af forældrene tilfældigvis har udenlandsk statsborgerskab, samtidig med at barnet har dansk statsborgerskab. Så jeg håber meget, at Kristeligt Folkeparti ved afstemningen vil følge CD's eksempel og stemme for det forslag.

Så kan man jo stille sig selv det spørgsmål: Hvorfor kan Socialdemokratiet og De Radikale ikke støtte det forslag? Det kan man jo undre sig meget over, for er det virkelig socialdemokratisk og radikal politik, at et barn skal miste en forælder, fordi vedkommende er udenlandsk statsborger? Er det virkelig politikken? Det er muligt, der ligger nogle tanker bag, men de tanker vil de to partier jo ikke delagtiggøre Folketinget i. Der står ikke ét ord om det i betænkningen, og det synes jeg siger lidt om, hvordan denne sag bliver behandlet. Man har lavet et kompromis et eller andet sted, og så ønsker man i øvrigt ikke at diskutere.

Vi synes i hvert fald i SF og Enhedslisten, som har stillet forslaget, at det er et godt og rigtigt forslag, som kommer til at berøre uendelig få sager om året. Det er ikke noget, der vil bety-

de noget i praksis, for det bliver ikke noget, der overhovedet kan måles med hensyn til flere udlændinge med opholdstilladelse i Danmark. Derfor synes vi, det må være naturligt at gennemføre det.

Så vil jeg også sige et par ord om, hvorfor vi er imod Venstres og De Konservatives forslag om en passende bolig, som det formuleres. Man kan sige, at der er to muligheder, hvis forslaget bliver realiseret, og den ene mulighed er den ikke særlig behagelige, at der sker en diskrimination, når man siger til en udlændingefamilie, at den ikke kan få familiesammenføring, fordi den har ikke en passende bolig.

Men der eksisterer også en anden mulighed, nemlig at kommunen siger i den pågældende situation, at det er da frygteligt, at den pågældende familie – og sådan ved jeg hr. Arne Melchior helst vil have det – ikke kan få faderen eller moderen til landet. Lad os derfor straks lave en ordning, så den får en større bolig, en passende bolig. Lad den springe boligkøen over, lad os sætte den forrest.

Jeg vil sige, at uanset hvilken ordning man vælger, vil man understøtte racismen. I det første tilfælde vil man understøtte racismen, fordi vi her fra Folketingets side legitimerer, at det er i orden at diskriminere udlændinge i Danmark, og i det andet tilfælde vil mange danskere i boligkøen med god grund kunne sige: Hvorfor skal de komme før os i boligkøen? Der er jo også danskere, der har en for lille lejlighed til en stor familie. Så uanset hvordan man vender og drejer forslaget, uanset hvor positivt man fortolker det, og uanset hvor positivt man administrerer det, vil det medvirke til at styrke racistiske holdninger, og det kan vi selvfølgelig ikke medvirke til.

Så har vi også stillet et forslag om, at indvandrere stadig skal have ret til familiesammenføring med forældre over 60 år. Det er jo en af de helt besynderlige ting, som man har fundet ud af i De Radikales og Socialdemokratiets fællesskab, at nu skal man altså forhindre, at en indvandrerfamilie kan få retskrav på familiesammenføring med forældre over 60 år.

Man skulle tro, når de sidder og finder på sådan noget ovre i ministeriet og har embedsmænd til at kigge på det, at det var et stort problem, og at det måske var tusindvis af mennesker, som på den måde snød sig ind i Danmark og fik del i det gode danske sommergejr, osv. osv. Problemet er bare, at når man kigger på tallene, viser det sig, at forrige år drejede det sig

om under 200 personer, og sidste år drejede det sig også om under 200 personer. Det er et fuldstændig marginalt problem, der ikke betyder noget som helst.

Og da det kun er retskravet, man ophæver, er det jo ikke engang alle de 200, der ikke får lov til at få deres forældre over 60 år til Danmark. Næh, det kommer måske til at dreje sig om 5, 10 eller 12 personer.

Jamen er det ikke herligt, at vi herinde i Folketinget er kommet på et niveau, hvor vi laver lovgivning for at forhindre 12 eller 15 udlændinge i at komme til Danmark? Jeg synes, det er en meget god karakteristik af niveauet i den udlændingepolitik, som Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet fører for tiden.

Også det ændringsforslag, vi har lavet her, støttes af CD. Det er vi glade for. Også her håber vi, at Kristeligt Folkeparti ved andenbehandlingen vil meddele, at de også støtter det, igen selvfølgelig fordi spørgsmålet om familien og det at værne om familien ved vi er en central ting for Kristeligt Folkeparti.

Så et par ord om ændringsforslagene til integrationsloven. Vi har som sagt stillet forslag sammen med SF om, at den skal kaldes en modtagelov. Det er jo det, det er. Hvad vil der ske, hvis folk har gået i et integrationsforløb og en eller anden kommune giver dem et beløb i bagdelen og sender dem til Ishøj, eller hvor man nu kan finde en ledig social bolig til dem? Det vil jo ikke medføre integration. Integration er en meget længere varende proces, som går langt ud over den første periode. Derfor er det en modtagelov, og det synes vi vi skal kalde den.

Vi har også stillet forslag om, at den skal gælde for alle udlændinge, der er i Danmark. Hvis man virkelig mener, det her er så god en lovgivning, er det jo underligt, at man ikke giver de udlændinge, som er i Danmark, og som ikke har fået et integrationsforløb, mulighed for at få det integrationsforløb. Det synes vi da også måtte være oplagt for et parti som Det Radikale Venstre at støtte.

Så har vi også stillet forslag sammen med SF om, at de integrationsråd, som skal nedsættes, skal være demokratiske. Det vil sige, at de skal vælges, og hvis vi ikke kan få flertal for, at demokratiet også skal gælde for udlændinge i Danmark, så har vi i hvert fald lagt op til, at det i loven præciseres, at man enten kan udpege dem fra kommunalbestyrelserne, eller man kan vælge.

Også dér forstår vi simpelt hen ikke, hvad det er, der gør, at Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre ikke kan støtte den her ændring. Hvorfor kan vi ikke få præciseret klart og tydeligt i selve lovteksten, at kommunerne har mulighed for at gennemføre valg, sådan at flere kommuner kommer på den tanke og demokratiet også på det område kommer til at gå lidt bedre? Vi forstår ikke, hvorfor Socialdemokratiet og De Radikale ikke vil være med til det forslag.

Til sidst en mere generel bemærkning om hele denne her debat og hele denne her pakke, der har været diskuteret. Man kan sige, at da den sidste gang blev lanceret i forbindelse med, at vi også fik en ny indenrigsminister – jeg ved ikke, om det blev erklæret, men var det i hvert fald formålet at få et nationalt kompromis langt hen over midten ved at føre V's og K's politik og på den måde skabe ro om udlændingeområdet. Det er selvfølgelig derfor, man laver en lovgivning, der bringer os på kant med menneskerettighederne, fordi udgangspunktet har været, at vi skal så langt til højre, at der i hvert fald er meget lidt opposition mod den udlændinge- og flygtningepolitik, som eksisterer.

Problemet er bare, at den måde at føre politik på ikke bygger på nogle erfaringer, vi har herinde fra Folketinget. Det kan indenrigsministeren selvfølgelig ikke vide, men jeg kan da oplyse indenrigsministeren om, at i hvert fald siden Enhedslisten kom i Folketinget i 1994, har man gang på gang givet indrømmelser til V og K i håbet om, at det så ville standse hetzen mod indvandrere og flygtninge. Og på intet tidspunkt er det lykkedes. Hver gang man har givet en indrømmelse, hver gang man har lavet en stramning – og man har lavet mange stramninger – så enten næsten samtidig med, at det blev vedtaget med V's og K's stemmer eller umiddelbart efter, gik V og K ud og sagde, at det var slet ikke nok, og at Socialdemokratiet i virkeligheden var i lommen på Dansk Flygtningehjælp eller Det Radikale Venstre eller Enhedslisten eller SF. Og derfor var det fuldstændig nødvendigt at gå meget videre.

Det er jo i virkeligheden også det, striden med De Radikale handler om i denne her sag. Det er jo det, det handler om. Det er ikke den lille detalje i loven, som kan være slem, men det er jo ikke den lille detalje i loven omkring boligerne, striden handler om. Den handler om, at Venstre og De Konservative søger en begrundelse for, samtidig med at man får loven igen-

nem, så bagefter at gå ud og sige, at det her er slet ikke nok. Det er nødvendigt at gå meget videre. Og det, der er en bremse for at gå meget videre, bliver så i denne her sammenhæng Det Radikale Venstre. Det kunne være nogle andre, men det er det, der er ideen i hele det her.

Derfor vil håbet om et nationalt kompromis på flygtningeområdet selvfølgelig visne hen. Det har det sådan set allerede gjort. Vi har jo hørt debatten her i dag, og det vil visne endnu mere hen i morgen. Det vil visne fuldstændig bort, når vi kommer til oktober, og vi vil se en stribe af lovforslag fra Venstre og De Konservative med det formål at få en stram og effektiv udlændingepolitik, som de vil kalde det.

Derfor bliver jeg nødt til at sige til indenrigsministeren: Intentionerne har måske været gode med hensyn til at få et nationalt kompromis, men som politisk håndværk er det elendigt, og resultatet vil ikke blive nået.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Blot for at sige til hr. Søndergaard, at jeg tror, han tager fejl med hensyn til, at der skulle være tale om diskrimination, når det drejer sig om bopælskravet. Det er ikke vokset på vor ager, altså at der skal være så og så meget plads pr. person. Det er ikke vokset hos os. Men havde forliget holdt, kunne vi have levet med det, fordi det fortolkes dog således, at der i en 2½-værelses-lejlighed ikke behøver bo mere end seks mennesker, men der kan bo op til seks mennesker. Og det er altså ikke korrekt, som hr. Søndergaard siger, at det er mange danskeres skæbne, og at de så ville blive sure over at blive sprunget over i boligkøen.

Der er altså ikke mange danske familier, som ikke har mere end ét værelse pr. to personer. Dem er der altså ikke mange af, så jeg tror, den risiko er ikkeeksisterende.

Jeg skal i øvrigt oplyse, at jeg ikke har meldt mig som ordfører i talerækken, idet jeg tillader mig at henvise til den tale, jeg på CD's vegne holdt den 22. januar ved første behandling af disse lovforslag. De heri indeholdte udførlige synspunkter står stadig ved magt, og resten fremgår af de ændringsforslag, vi har meddelt at vi stemmer henholdsvis for og imod.

Tom Behnke (FP):

Der er jo to lovforslag, og jeg vil i første omgang forholde mig til lovforslag nr. L 59 om

udlændingeloven m.v. og derefter springe over til L 60.

Fremskridtspartiet finder mange positive elementer i lovforslaget. Bl.a. har vi jo set, at de facto-begrebet bliver strammet en anelse op, at tidsubegrænset opholdstilladelse ikke længere skal meddeles automatisk efter 3 år, at der strammes en lille smule op på familiesammenføringsreglerne, i hvert fald når vi taler om indvandrere, at forsørgelseskravet strammes en lille smule op, når vi taler om indvandrere og løbende i øvrigt skal følges op.

Vi ser også, at arrangerede og proformaægteskaber ikke skal kunne danne grundlag for familiesammenføring, og at strafferammen for menneskesmugling bliver fordoblet fra 2 til 4 års fængsel, og endelig, men meget vigtigt, sker der en opstramning af reglerne for udvisning af kriminelle udlændinge.

Men de nævnte positive elementer er efter Fremskridtspartiets mening ikke nok til, at det kan betegnes som tilfredsstillende samlet set og slet ikke sammenholdt med det andet lovforslag, L 60, integrationsloven, som sammen med det her lovforslag jo udgør regeringens udlændingepakke.

Fremskridtspartiet stemmer imod lovforslaget for at tilkendegive, at de relativt få forbedringer ikke er nok og for ikke at blive taget til indtægt for den udformning, som udlændingeloven vil få efter vedtagelsen af lovforslaget.

Hvis vi i Fremskridtspartiet skulle stemme for forslaget, ville det forudsætte, at de facto-begrebet helt udgik af lovgivningen og ikke bare blev præciseret. Det forudsætter også, at flygtninge vedbliver at være flygtninge, til de kan vende hjem igen eller kan opnå dansk statsborgerskab.

Vi ønsker også, at ethvert retskrav på familiesammenføring bortfalder, og at reglerne for udvisning af kriminelle bliver strammet så meget op, at en dom på mere end 30 dages ubetinget fængsel som hovedregel medfører udvisning. 30 dages fængsel er jo ganske mange dage at få i fængsel. Der skal temmelig meget kriminalitet til for at gøre sig fortjent til det.

Vi kan i Fremskridtspartiet endvidere ikke se nogen grund til, at forsørgelseskravet bliver ophævet for flygtninge og for danske og nordiske statsborgere.

Desuden er det vigtigt for Fremskridtspartiet at påpege en væsentlig svaghed i regeringens forslag, en væsentlig svaghed. Trods opstramningerne om udvisning af kriminelle udlændin-

ge indføres der jo samtidig flere undtagelsesbestemmelser, undtagelsesbestemmelser, som reelt udhuler store dele af opstramningerne i forslaget. Det fremgår af bemærkningerne til nr. 19 i lovforslaget:

»De foreslåede ændringer af udvisningsreglerne må antages at ville medføre, at de i § 26 angivne hensyn vil blive inddraget i et større antal sager om udvisning af kriminelle udlændinge, end tilfældet er i dag.«

Og de hensyn, der omtales i § 26, er jo netop alle de undtagelser, der bevirker, at kriminelle udlændinge alligevel kan blive i Danmark. Selv om de formelt stod til at blive udvist, er der altså mulighed for, at man kan give en dispensation, og den mulighed bliver med forslaget væsentligt udbygget.

Så har der været hele spørgsmålet, om asylansøgere skulle have lov til at gifte sig i asylansøgningsfasen. Først fremsatte regeringen jo forslag om, at det skulle de ikke have lov til at gøre. Så er der nu ved andenbehandlingen stillet ændringsforslag om, at det skal de sådan set alligevel have lov til at gøre, men at det i sig selv ikke vil være nok til, at de kan gøre krav på at få opholdstilladelse i Danmark.

Dér må jeg sige, at for Fremskridtspartiets vedkommende mener vi ikke, der er nogen grund til at vedtage de ændringsforslag. Der er for så vidt ingen grund til at stille dem et håbløst håb i udsigt, og derfor må vi sige, at vi stemmer imod de pågældende ændringsforslag.

Så er der hele spørgsmålet om, at udlændinge skal have en passende bolig, hvis det er sådan, at de ønsker at foretage familiesammenføring. Ja, naturligvis, naturligvis. Det ville jo være helt besynderligt, hvis det var sådan, at personer, der bor på herberg eller er hjemløse, kunne familiesammenføre yderligere familie, når de ikke har et sted at bo. Men som jeg også sagde i en kort bemærkning tidligere på dagen, er sagen jo i virkeligheden, at der ikke er nogen udlændinge, der bor på herberg; der er ikke nogen udlændinge, som er hjemløse. Der er lavet opgørelser, der viser, at der er ca. 30.000 hjemløse danskere. Dem har man sådan set ikke gjort ret meget for. Men da der kom over 20.000 fra Bosnien, etablerede man med det samme flygtningelandsbyer. Naturligvis skulle de mennesker have et sted at bo. Men hjemløse danskere, det er så som så, hvad man gør for dem.

Så selvfølgelig er det sådan, at udlændinge, der opholder sig i Danmark, allerede på for-

hånd har en passende bolig. I forvejen er det sådan, at udlændinge kan springe over i boligkøen. Selv om danskere har stået på venteliste i adskillige år til at få en bolig, ja, så kan udlændinge springe over den kø og gå lige ind foran og få sig en passende bolig. Så selvfølgelig har udlændinge i Danmark en passende bolig, for der sker nemlig en positiv særbehandling af udlændinge.

Men jeg synes også, det har været pinligt at se hele optakten til den regeringskrise, der har udspillet sig, regeringskrisen mellem Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre. Det, det jo med al tydelighed viser, er, at det i virkeligheden er Det Radikale Venstre, som bestemmer den udlændingepolitik, der skal føres i Danmark, og ikke regeringen, ikke indenrigsministeren og heller ikke det store Socialdemokrati.

Det ved vi så, ja, vi har sådan set vidst det længe, men med den debat, der har været, er det jo blevet krystalklart for enhver, at i virkeligheden bliver dansk udlændingepolitik bestemt af et enkelt radikalt folketingsmedlem.

Så er der stillet ændringsforslag. Venstre og De Konservative har stillet ændringsforslag om, at den tid, man skal have opholdt sig i i Danmark for at kunne overgå til at have permanent opholdstilladelse, udvides til 7 år. Det er naturligvis et forslag, vi i Fremskridtspartiet støtter helhjertet. Vi havde gerne set en bestemmelse, der hed, at man er flygtning, indtil man kan vende hjem igen eller kan opnå dansk statsborgerskab. Så havde det ikke været nødvendigt at sætte et årstal på.

Jeg kan så sige, at i og med at det forslag næppe vil blive vedtaget, vil vi i Fremskridtspartiet støtte ændringsforslaget fra Kristeligt Folkeparti, som har en lidt mere moderat udgave af det, nemlig at de 3 år udvides til 5 år. Det kan vi også støtte. Men lovforslaget som helhed vil vi i Fremskridtspartiet stemme imod.

Så er der lovforslag nr. L 60, L 60, som for mig at se er det værste, der nogen sinde er blevet fremsat her i Folketinget. Det er et forslag, som er værre end de slækkelser, man lavede tilbage i 1983, og det er i virkeligheden et forslag, som vil have ganske vidtrækkende konsekvenser, og det vil fremtiden vise.

Med forslaget til integrationslov bliver Danmark gjort til et indvandrerland og vil med stormskridt bevæge sig direkte imod et multi-etnisk samfund, hvilket vi i Fremskridtspartiet under ingen omstændigheder kan acceptere, og alene af den grund stemmer vi imod forslaget.

Når jeg hævder, at Danmark vil blive gjort til et indvandrerland, er det jo netop, fordi lovforslaget betyder, at hele flygtningebegrebet med et snuptag bliver fjernet. Betydningen af at være flygtning er, at man midlertidigt søger tilflugt i et andet land, indtil det kan lade sig gøre at vende hjem igen. Men med det nye forslag fjernes flygtningebegrebet, idet flygtninge allerede fra den første dag, de betræder dansk jord, starter på et integrationsprogram med det klare mål at blive i Danmark resten af deres liv og i kommende generationer, præcis som vi også hørte hr. Ebbe Kalnæs fra CD præcisere det her fra talerstolen for et øjeblik siden.

Det har aldrig været meningen med flygtningekonventionen. Meningen har altid været, at de pågældende flygtninge, straks det var muligt, skulle vende hjem og være med til at genopbygge deres land.

Når Danmark med den nuværende lovgivning og det her forslag i særdeleshed gør alt, hvad der er muligt, for at flygtninge skal blive i Danmark, er Danmark stærkt medvirkende årsag til, at mange lande fortsætter et urimeligt styre, der undertrykker befolkningerne. Sagen er jo, at de flygtninge, som formår at forlade deres hjemland og komme helt til Danmark, er de stærkeste af flygtningene, hvorimod de svageste er de flygtninge, der ikke formår at flygte fra hjemlandet. Og det betyder jo, at alle de, der kunne ændre styret i deres hjemland til det bedre, søger væk, søger beskyttelse i Danmark, og de svageste efterlades tilbage uden nogen mulighed for at ændre på tingenes tilstand. På den måde er vi med vores udlændingepolitik i Danmark med til at fastholde urimelige regimer rundt omkring i verden.

Fremskridtspartiet kan heller ikke acceptere, at udlændingeområdet, som i forvejen koster milliarder af kroner, skal tilføres yderligere penge. Og det er jo en konsekvens af lovforslaget, som i sig selv vil betyde en merudgift på 320 mio. kr. om året, plus at man allerede til at starte med – sådan ligesom for at få sat gang i det hele – bevilger ekstra 300 mio. kr.

Fremskridtspartiet tager desuden stærkt afstand fra, at kommunerne fremover kan tvinges til at tage et vist antal flygtninge. Helt grotesk er det jo, at Udlændingestyrelsen uden nogen form for parlamentarisk kontrol egenhændigt kan sidde og tvangsfordele flygtninge til de forskellige kommuner.

I Fremskridtspartiet har vi den opfattelse, at det skal være op til kommunerne hver især selv

at bestemme, om man ønsker at modtage flere flygtninge, eller om man ønsker at indføre et midlertidigt stop eller måske endda et permanent stop. Man kunne eventuelt gøre det efter først at have foretaget en folkeafstemning i kommunen. Og hvis en kommune ikke ønsker at modtage flere flygtninge for en kortere eller længere periode, bør det respekteres.

Jeg vil så sige, at hvis lovforslaget her kun havde omhandlet indvandrere, hvis vi i Fremskridtspartiet have været langt mere positivt indstillet over for det, idet det jo er rimeligt nok, at man i forhold til de mennesker, som skal blive i Danmark resten af deres liv, gør en ekstraordinær indsats, for at de kan blive integreret i det danske samfund, og for at de kan klare sig selv og forsørge sig selv. Faktisk er det jo sådan, at kun ved at stille krav til indvandrere kan man være sikker på, at de hurtigt bliver integreret i det danske samfund. Det ved vi fra andre lande, vi normalt sammenligner os med, at jo større krav man stiller, jo hurtigere sker integrationen. Men som man gør i Danmark, tager integrationen uforholdsmæssig lang tid for indvandrere, fordi man gør det, man gør, nemlig at man klientgør indvandrere, der kommer til det her land, og det er selvfølgelig ikke hensigtsmæssigt.

Men sagen er jo, at lovforslaget her ikke kun omhandler indvandrere. Det omhandler også flygtninge, og her er det, at Fremskridtspartiet må sige klart stop. Det kan ikke være rigtigt, at flygtninge skal gøres til indvandrere. De kan naturligvis få lov til at opnå beskyttelse, så længe det er nødvendigt, men den dag, hvor det er muligt at vende tilbage til hjemlandet, skal de gøre det.

Senest har vi jo set det i forhold til bosnierne, som kom hertil, og som i første omgang fik midlertidige opholdstilladelser, og hvor man jo sagde, at det var kun midlertidigt, de skulle være her. Man sagde endda til de kommuner, der var villige til at modtage bosniske flygtninge, at det var kun midlertidigt og kommunen ville aldrig få nogen økonomiske problemer eller udgifter i den forbindelse. Nu har det vist sig i dag, hvor der er fred og ro, og hvor det er muligt at vende tilbage til det tidligere Jugoslavien, at så er det kun ganske, ganske få, der er vendt tilbage. Resten bliver i Danmark, og de ønsker at blive i Danmark.

Det er ikke rimeligt, at vi på den måde bruger vores ressourcer på nogle personer, som godt kunne vende hjem, ressourcer, som i langt

højere grad og langt bedre kunne have været benyttet til andre flygtninge, som ikke modtager nogen form for hjælp i dag.

Desuden indeholder lovforslaget en lang række klare urimeligheder, urimeligheder i form af positiv særbehandling af udlændinge i forhold til danske statsborgere. Positiv særbehandling af udlændinge er ikke rimelig, og det vil alt andet lige bevirke, at den danske befolknings generelle syn på udlændinge bliver negativt, hvilket ikke er hensigtsmæssigt hverken for de udlændinge, der opholder sig i Danmark, eller for den danske befolkning.

Af urimeligheder kan jeg nævne, at lovforslaget åbner mulighed for, at udlændinge kan gå foran i boligkøen, selv om danskere har stået på venteliste i flere år. Udlændinge vil kunne deltage i frivillige aktiviteter, der anses for at have betydning for de pågældendes arbejdsmæssige situation, uden at det får konsekvens for overførselsindkomsten. Det er der ingen danskere der kan gøre. Udlændinge kan efter lovforslaget få tilskud til samvær med deres børn. De kan få betalt rejser, når de skal på besøg, og desuden bliver der helt unødvendigt oprettet et råd for etniske minoriteter og et repræsentantskab for rådet, alt sammen udgifter og bureaukrati.

Fremskridtspartiet er stærkt modstander af, at regeringen på alle mulige måder falder på maven for de fremmede og indretter samfundet for deres skyld. De er her midlertidigt. De skal naturligvis behandles ordentligt, mens de er her, men samfundet skal ikke ændres blot for at tækkes de fremmede.

Med hensyn til den tvang, som Udlændingestyrelsen bliver bemyndiget til at udøve ved at fordele udlændinge rundt i Danmark, er der jo stillet ændringsforslag om, at man bløder en lille smule op på det. Og jeg må sige, at selv om det giver indtryk af, at man bløder en lille smule op, vil vi i Fremskridtspartiet stemme imod, fordi vi er imod enhver form for tvang over for kommunerne på det her punkt.

De eneste ændringsforslag i L 60, som vi kan støtte i Fremskridtspartiet, er de rent tekniske forslag, som ministeren har stillet.

Lad mig afslutningsvis sige, så det er klart og tydeligt for enhver, at Fremskridtspartiet stemmer imod det her lovforslag.

Allersidst vil jeg blot have lov til at sige, at med hensyn til den meget lange diskussion, der har været mellem regeringen og Venstre og De Konservative, er jeg nødt til at sige tak til Ven-

stre og De Konservative for underholdningsværdien.

Jann Sjusen (KRF):

Jeg ved ikke, om jeg kan rette den samme tak til den tidligere ordfører, som han just har rettet til Venstre og De Konservative.

Men jeg vil sige indledningsvis, at jeg egentlig synes, at behandlingen af udlændingepakken har haft et noget mærkværdigt forløb her i Folketinget. Regeringen fremsatte umiddelbart efter folketingsvalget pakken, og den blev førstebehandlet. Vi var nogle, der havde reservationer, men dog trods alt udtrykte os positivt om dele af indholdet i pakken. Derefter skete der i lang tid ikke noget særligt, i hvert fald ikke i forhold til Kristeligt Folkeparti. Så var der lige pludselig et forlig med Venstre og De Konservative. Det var der så ikke alligevel af forskellige grunde, som jeg ikke behøver at komme ind på her.

Jeg siger dette, fordi vi står i en situation både her ved andenbehandlingen og formentlig også ved tredjebehandlingen i morgen, hvor man må sige, at et så vigtigt lovgivningskompleks vil komme til at stå uden et parlamentarisk robust grundlag. Og det beklager jeg.

I forhold til de ændringsforslag, som er stillet både til L 59 og L 60, vil jeg sige, at når det gælder L 59, er vi overordnet set fra Kristeligt Folkepartis side positive over for, at forsørgelseskravet ved familiesammenføring med børn under 18 år og ægtefæller nu bortfalder. Ud fra hensynet til at bevare familien som en enhed er det et vigtigt element i loven.

Med vedtagelsen – forventet – af en række af de af indenrigsministeren stillede ændringsforslag her ved afstemningen om lidt vil det foreslåede forbud mod asylansøgers adgang til at indgå ægteskab blive fjernet, og det er da noget, som vi absolut fra Kristeligt Folkepartis side vil hilse velkommen.

Men vi kan ikke bifalde, at man samtidig ved nogle af de ændringsforslag, som regeringen har stillet, fratager asylansøgere mulighed for at få adgang til familiesammenføring med herboende på grundlag af ægteskab. At det forhindres, synes vi er tosset, og dermed er vi sådan set lige vidt i forhold til den kritik, vi rettede mod lovforslaget ved førstebehandlingen.

Jeg mener også, at de bestemmelser, der er i loven omkring arrangerede ægteskaber, negligerer det faktum, at et arrangeret ægteskab ikke nødvendigvis er et tvangsægteskab. Og derfor

vil vi her i forbindelse med andenbehandlingen støtte det ændringsforslag, som SF og Enhedslisten har stillet herom, også fordi vi mener, at der allerede i den eksisterende lovgivning findes bestemmelser, som rent faktisk kan forhindre indgåelse af tvangsægteskaber, som velsagtens ingen her i Folketingssalen kan være tilhængere af.

Når det gælder Venstres og De Konservatives ændringsforslag vedrørende en passende bolig i forbindelse med familiesammenføring, kan vi ikke støtte de ændringsforslag. Vi kan ikke se, hvordan man på rimelig vis kan afgøre, hvad der er en passende bolig, og vi synes også her, at man blander sig i noget, som man ikke blander sig i i forhold til danskere.

Jeg kender faktisk en hel del mennesker, også af dansk herkomst, som i tidligere tider i hvert fald har boet både i skuffer og køjesenge, og hvad ved jeg, i lejligheder, som ikke svarer til de krav, som stilles i det af Venstre og De Konservative stillede ændringsforslag.

Vi kan derimod godt tilslutte os lovforslagets bestemmelser om indvandrere, som ikke får mulighed for at få familiesammenføring med forældre over 60 år, og dermed ikke støtte det af SF og Enhedslisten stillede ændringsforslag. Vi støtter lovforslaget på det punkt, fordi vi ikke mener, at man afskærer indvandrere fra at have samkvem også med forældre over 60 år på trods af forbudet.

Vi mener, at man i stedet for bør følge den del af loven op med drøftelser omkring visumreglerne og så lempe dem, især for de udlændinge, der søger om visum til Danmark for at besøge herboende børn. Det er efter vores mening et element, som bør følges op senere hen.

Vi kan også godt støtte lovens bestemmelser vedrørende udvisningsregler. Vi skal være et gæstfrit land, men når gæstfriheden misbruges, mener vi også, at det må få nogle konsekvenser, og derfor kan vi støtte den del af L 59.

Endelig vil jeg sige, at vi jo selv har et ændringsforslag, som vi naturligt nok kan støtte, om en 5-års-grænse for tidsubegrænset opholdstilladelse, men dog en grænse, som skal regnes fra tidspunktet for asylansøgningens indgivelse. Vi mener, det er vigtigt, at vi yder beskyttelse til mennesker, der er i nød. Vi mener også, at det kan være passende at sige 5 år fra det tidspunkt, hvor asylansøgningen indgives, med henblik på måske også at åbne op for, at der kunne ske mere, således at man kan ven-

de tilbage til sit hjemland inden for den 5-årsgrænse.

Vi kan altså støtte enkelte af regeringens ændringsforslag, men også flere af SF's og Enhedslistens forslag, som er stillet her i forbindelse med andenbehandlingen.

Når det gælder L 60, udtrykte jeg allerede ved førstebehandlingen, at vi grundlæggende er positive over for de hensigter, regeringen har haft med lov om integration af udlændinge i Danmark. Det er et fremskridt at få samlet lovgivningen i én lov med en klar ansvarsfordeling, og det er fornuftigt også at lægge op til de individuelle integrationsforløb, som skal tilpasses den enkeltes evner og behov.

Vi er dog enige med SF og Enhedslisten i, at det vil være formålstjenligt – det er ikke angivet i betænkningen – at skifte titlen på lovforslaget ud, så man kalder det en modtagelov i stedet for. Det ændringsforslag vil vi gerne støtte fra Kristeligt Folkepartis side.

Vi synes, det er godt, at bestemmelserne vedrørende boligplacering er blevet blødt op med de af indenrigsministeren stillede ændringsforslag. Vi mener, at der i meget få tilfælde vil blive tale om, at kommunerne vil blive underlagt det, jeg vil kalde frivillig tvang i den sammenhæng. Og når vi kan støtte det, beror det altså på, at det er vigtigt at bevare både kvaliteten og kontinuiteten i integrationsforløbet.

Vi synes også, det er vigtigt, at danskundervisningen bliver styrket, men mener – og det vedrører måske mest et af de følgende lovforslag – at ansvaret for undervisningen fortsat skal ligge i amtsregi og ikke i den enkelte kommune.

Så vil jeg godt sige om den offentlige debat, der har været omkring udlændingepakken og specielt den del af L 60, som vedrører introduktionsydelsen, at det er en debat, som har gjort stærkt indtryk ikke mindst på os i Kristeligt Folkeparti. Vi har ikke hele vejen igennem været lige klare i mælet omkring introduktionsydelsen, men jeg vil godt sige, at vi på baggrund af den debat og de overvejelser, vi også selv har haft om sagen, helt klart må vende os stærkt imod lovforslagets bestemmelser om en introduktionsydelse til nyankomne flygtninge og indvandrere.

Det er en ydelse, som er markant lavere end kontanthjælpen, og det er en introduktionsydelse, som ikke vil række særlig langt og derfor – og det er problemet – vil klientgøre en lang række modtagere af introduktionsydelsen. De

må simpelt hen søge, flygtningene, at få dækket en række enkeltudgifter for at få tingene til at hænge sammen. Der bliver næppe heller råd til at deltage i aktiviteter og arrangementer, hvor man kan møde danskere og integrere sig socialt. Derfor frygter vi virkelig, at introduktionsydelsen i praksis kan gå hen og vise sig at blive en isolationsydelse, der i virkeligheden kan modvirke hele den positive intention, der er bag integrationsloven, og modvirke et positivt integrationsforløb.

I den forbindelse er boligudgiften et særligt problem. Det er jo allerede i dag svært for flere kommuner at finde boliger til flygtninge, og det bliver nok ikke nemmere, hvis de skal skaffe rigtig billige boliger, som flygtninge kan betale med den introduktionsydelse, de nu bliver budt.

Vi mener derfor, at man både klientgør flygtninge og bringer dem i fare for at blive isolerede, og med den efterspørgsel, der bliver på enkeltydelser i kommunerne, vil man meget let have den situation, at kommunerne vil opleve en masse administration og bureaukrati, som bliver fyldt oven i den efterspørgsel, der bliver på ydelserne.

Vi kan støtte Enhedslistens og SF's subsidære forslag vedrørende integrationsrådene. Vi kunne måske i virkeligheden godt have tænkt os en tredje model, hvor man fik en kombination af udpegede repræsentanter i de kommunale integrationsråd og direkte valgte repræsentanter, men vi synes bestemt, at det ændringsforslag, som Enhedslisten og SF har stillet, går i den rigtige retning og også giver kommunerne bedre muligheder end det, som ligger i regeringens forslag.

For Kristeligt Folkeparti er det vigtigt, at vi holder fast i formålet med integrationsloven, nemlig at integrere udlændinge i det danske samfund, og der må jeg igen vende tilbage til introduktionsydelsen, som jeg synes er det største problem, idet man ikke sikrer integration ved at lade udlændinge leve på et eksistensminimum i integrationsfasen, hvor de ikke har penge til mere end dagen og vejen. Det gør man heller ikke ved at krænke deres integritet ved, at de igen og igen skal bede om ekstra penge til helt basale udgifter, der må og skal dækkes, men som introduktionsydelsen ikke kan dække.

Hermed har jeg givet de meldinger, som Kristeligt Folkeparti foreløbig vil give til de ændringsforslag, som er stillet fra forskellig side.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil godt sige Kristeligt Folkeparti tak, fordi man så relativt grundigt går igennem de ændringsforslag, som ikke har været oppe før, og redegør for sin holdning til dem. Det står jo i fuldstændig modsætning til, hvordan Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre opfører sig i den her debat, hvor de ikke har lyst til at forholde sig til de forslag, som er stillet, og redegøre for, hvad de mener om dem.

Med hensyn til en enkelt ting, hr. Sjørnsen sagde, nemlig spørgsmålet om familiesammenføring af folk over 60 år: Jeg håber, at Kristeligt Folkeparti vil bemærke, at lige præcis dér fastholder vi forsørgerpligten, og det gør vi jo, fordi det er en situation, hvor forældres eneste familie f.eks. er i Danmark, og så synes vi, det skal være muligt at komme til Danmark, når det ikke koster det danske samfund noget.

Jeg synes, det er en god idé og forstår godt tankegangen i at inddrage visumreglerne. Problemet er bare, at når vi har vedtaget det her i dag, har vi jo ikke nogen som helst garanti for at få en lempelse af visumreglerne, og derfor synes jeg, at man sælger noget, man har i hånden, for en fugl, der er på taget, og det er farligt.

Så fik jeg heller ikke helt fat i Kristeligt Folkepartis holdning til forslaget om, at mindreårige børn ikke skal kunne adskilles fra deres forældre, så det vil jeg også lige bede Kristeligt Folkeparti om at præcisere.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Hr. Søren Søndergaard har naturligvis ret i, at der ikke er nogen garanti for, at regeringen efterfølgende er villig til at se på visumreglerne for forældre til herboende indvandrere, men det kan Enhedslisten og Kristeligt Folkeparti jo altså i fællesskab prøve at tvinge regeringen til, for det er nu engang den vej, vi synes man skal gå i den her sammenhæng.

Til SF's og Enhedslistens forslag om familiesammenføring med mindreårige børn vil vi undlade at stemme. Vi forstår godt de positive intentioner bag netop det ændringsforslag fra Enhedslisten og SF, men jeg er måske lidt bange for, at der i virkeligheden kan gå spekulation i netop det at sætte børn i verden med henblik på at kunne opnå opholdstilladelse i Danmark, og det er derfor, det bliver til, at vi undlader at stemme.

Hr. Søren Søndergaard, Enhedslisten og SF har selvfølgelig ret i, at ud fra barnets tarv skal der også tages højde for, at børn kan få lov til at leve sammen med deres forældre og forældre få mulighed for samkvem med deres børn, men vi vælger altså i denne omgang at undlade at stemme til det ændringsforslag, som SF og Enhedslisten har stillet til det punkt.

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

Der har ikke i dag været direkte spørgsmål til mig som indenrigsminister, men jeg vil gerne benytte denne lejlighed til ganske kort at sige tak til en række partier for det samarbejde, der har været om de to store forslag.

Først tak til Socialdemokratiet og De Radikale, som fremlagde det allerede i december måned efter en grundig gennemgang af, hvad vi stod for. Dernæst er der også grund til straks at sige det samme til Centrum-Demokraterne, som hurtigt meddelte, at de var enige i intentionerne.

Nu, hvor det er fremsat anden gang, har vi haft nogle meget konstruktive møder med Venstre og De Konservative, der har bidraget til grundighed om boligplacering, om hvordan man skulle tackle det med fordelingen under integrationsloven, og det har i al fald i høj grad medvirket til, at loven står endnu klarere for primærkommunerne, der nu får det store ansvar.

Så har der været ført samtaler med Kristeligt Folkeparti og tidligere også i et vist omfang med SF og Enhedslisten, og jeg kan altså se frem til, at man i morgen endeligt vil tilkende-give, om man kan støtte de to forslag. Der kan ikke være tvivl om, at det er mit klare ønske efter at have arbejdet med det i over 8 måneder.

Med disse få ord håber jeg, det bliver en god behandling i morgen, fredag.

Pernille Frahm (SF):

Først og fremmest vil jeg gerne takke de partier, der har støttet nogle af de ændringsforslag, som er stillet af SF og Enhedslisten, og det drejer sig om CD og Kristeligt Folkeparti. Jeg synes selvfølgelig, det er ærgerligt, at Kristeligt Folkeparti ikke også støtter ændringsforslaget om at sikre børns ret til at være sammen med deres forældre.

Jeg har slet ikke hørt, hvad regeringspartierne mener om ændringsforslagene. Hvad mener Socialdemokratiet f.eks. om vores ændringsforslag om at ændre titlen på integrationsloven til

en modtagelov? Det har jo flere gange været fremført af bl.a. fru Dorte Bennedsen, når loven har været udsat for kritik, at dette ikke er en integrationslov, det er en modtagelov. Hvorfor så ikke kalde den det, hvis det er det, man mener den er?

Det har været et stort, omfattende arbejde. Det er et stort, omfattende lovkompleks, som er gået meget hurtigt af sted, og hvor man har indtryk af, at nogle ting er blevet lavet i en sen natte-time. Jeg savner en klar udmelding fra regeringspartierne. Jeg savner en redegørelse for de ændringsforslag, der foreligger. Jeg savner argumentation for, at man nu gør det rigtige. Det eneste, vi får, er larmende tavshed.

Det er meget betegnende, at den eneste fra regeringspartierne, der virkelig er gået i offensiven for det her forslag, nemlig den radikale ordfører, har fået nogle på hattepulden hele vejen rundt, må man sige; åbenbart den eneste repræsentant, der virkelig har villet slås for det her.

Så vil jeg gerne spørge Venstre og De Konservative, om det nu er sådan, at Venstre og De Konservative føler sig forpligtet over for den udlændingelovgivning, som nu bliver gældende i det danske land. Bliver det virkelig sådan, at de nu vil afholde sig fra at fremsætte egne forslag? Bliver det virkelig sådan, at de nu vil afholde sig fra at støtte forslag, der kommer fra Dansk Folkeparti og Fremskridtspartiet, fordi de ender med at falde til med den her lov?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg var enormt ked af, at indenrigsministeren ikke har hørt spørgsmålene, men for at indenrigsministeren ikke skal leve i en vildfarelse, vil jeg da godt stille dem her.

Hvad er indenrigsministerens – og dermed regeringens – begrundelse for at afvise de af SF og Enhedslisten stillede forslag? Hvad er regeringens begrundelse? Jeg håber, at indenrigsministeren nu har hørt spørgsmålet. Om svaret kommer får vi at se om 10 sekunder.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Man foretog først afstemning vedrørende lovforslag nr. L 59:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven, straffeloven og ægteskabsloven. (Tidsbegrænset opholdstilladelse, asyl, familiesammenføring og udvisning m.v.).

Ændringsforslag nr. 2 forkastedes, idet 43 stemte for, 63 imod.

Ændringsforslag nr. 3 forkastedes, idet 18 stemte for, 86 imod; 2 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 4 forkastedes, idet 18 stemte for, 91 imod; 2 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 5 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 6 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 7 forkastedes, idet 12 stemte for, 100 imod.

Ændringsforslag nr. 8 forkastedes, idet 44 stemte for, 64 imod.

Ændringsforslag nr. 9 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 10 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 11 forkastedes, idet 20 stemte for, 91 stemte imod.

Ændringsforslag nr. 12 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 13 forkastedes, idet 12 stemte for, 98 imod.

Ændringsforslag nr. 14 forkastedes, idet 48 stemte for, 62 imod; 1 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 15 forkastedes, idet 13 stemte for, 62 imod; 36 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 16 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 17 forkastedes, idet 47 stemte for, 63 imod.

Ændringsforslag nr. 18-20 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 21 forkastedes, idet 12 stemte for, 100 imod.

Ændringsforslag nr. 22 og 23 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 24 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 25 og 26 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 27 forkastedes, idet 48 stemte for, 64 imod.

Ændringsforslag nr. 28 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 29, 30 og 1 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende lovforslag nr. L 60:

Forslag til lov om integration af udlændinge i Danmark (integrationslov):

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 14 stemte for, 98 imod.

Ændringsforslag nr. 2 forkastedes, idet 18 stemte for, 94 imod.

Ændringsforslag nr. 3-7 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 8 forkastedes, idet 12 stemte for, 99 imod.

Ændringsforslag nr. 9 forkastedes, idet 14 stemte for, 98 imod.

Ændringsforslag nr. 10 forkastedes, idet 12 stemte for, 96 imod.

Ændringsforslag nr. 11 forkastedes, idet 20 stemte for, 91 imod.

Ændringsforslag nr. 12 forkastedes, idet 20 stemte for, 92 imod.

Ændringsforslag nr. 13 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 14 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 15-17 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 18 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Anden behandling af lovforslag nr. L 65: Forslag til lov om ændring af lov om folkeskolen. (Forstærket integration af børn af flygtninge og indvandrere).

Af undervisningsministeren (Margrethe Vestager).

(Fremsat 16/4 98. Første behandling 30/4 98. Betænkning 23/6 98).

Der var ikke stillet ændringsforslag.